

“เพื่อนของฉัน” โดย ชีรพัฒน์ พัฒนรังสรรค์

If we could choose the circumstances in which we are born, most of us would choose to be born with money and in good health, but nature has not allowed us the gift of choice. Instead, we are all born different.

มนุษย์แม้เลือกเกิดได้ ทุกคนคงอยากเกิดมาอย่างพร้อมพร้อม ทั้งเงินทอง สมบูรณ์ด้วยพยาธิสภาพ หากแต่ธรรมชาติสร้างมาให้มนุษย์มีความแตกต่าง

A society that recognizes our differences and appreciates them can draw a wealth of benefits from them. But a society that fails to understand and accept the differences between people is certain to face a myriad of problems.

By nature we are competitive animals, and human society reflects this. To the winners in society, this fact seems hardly worth mentioning. But to a sizable number of people who are beaten in the race, the competitive nature of society is a matter of tremendous concern.

When this competitiveness infects our educational system; a system that forms the basis of society and shapes our lives, it spells disaster. Instead of making us more

ดังนั้นสังคมที่รู้จักนำความแตกต่างเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ส่งเสริมพัฒนาย่อมจะเกิดประโยชน์นานัปการ ทางตรงข้ามหากสังคมใดละเลยหรือไม่ตระหนักถึงแก่นสาระสำคัญเหล่านั้นย่อมนำไปสู่ภัยแห่งปัญหาของสังคม

ธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดมาภายใต้เงื่อนไขสังคมแห่งการ "แข่งขัน" ย่อมถูกจัดแบ่งประเภท ระดับชั้นที่ถือเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้นั้นซึ่งมีเพียงจำนวนน้อยไม่กี่คน แต่เป็นเรื่องไม่ธรรมดาสำหรับผู้แพ้ซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ในสังคม

เมื่อการแข่งขันเพื่อการเอาชนะได้เข้าสู่ระบบการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและรากฐานสำคัญของชีวิตและสังคม จึงเป็นภาระของวงการการศึกษา ซึ่งแทนที่จะได้สร้างให้คนเป็นมนุษย์ยิ่งขึ้น การศึกษากลับเสริมให้เป็นคนน้อยลง คือเป็นบัณฑิตผู้เห็นแก่ตัว ไม่คำนึง

Art for All

ศิลปะ “Art for All”

Assoc. Prof. Dr. Channarong Pornrunroj

Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University

รศ.ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์

คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

human, education makes us more selfish. We lose sight of the importance of moral and ethical behavior. We would do anything to win. This attitude is at the root of so many social problems that plague people all around the world today.

"Art for All" is a project that understands how harmony and beauty can be born out of human differences. Sponsored by the Faculty of Fine and Applied Arts at Chulalongkorn University, ESCAP, the United Nations, and the Office of the National Culture Commission, "Art for All" has received funding from the National Lottery Office and, beginning in the third year, the Japan Foundation. Assoc. Prof. Dr. Channarong Pornrunroj initiated the project. It was his wish to build bridges through art between people with handicaps and those without. "Art for All" brings together the blind, the deaf, those without arms or legs, and the mentally challenged, as well as people without handicaps and the intellectually gifted, and unites them through an integrated program of visual and dramatic arts, music and literature. "Art for All" is a harmonious blending of natural science, social sciences and the arts.

By bringing together children with differing skills and abilities, "Art for All" is an educational experience that encourages cooperation and sharing. The blind are the ears for those who are deaf. The deaf help the blind to

ถึงคุณธรรม เพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะเท่านั้น นับเป็นเหตุแห่งปัญหาทั้งหมดที่งอกเงยขึ้นในสังคมโลกปัจจุบัน

โครงการศิลปะ "Art for All" โดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ESCAP องค์การสหประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยการสนับสนุนของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล และในปีที่ 3 ได้รับการร่วมสนับสนุนจาก The Japan Foundation ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการนำความต่างมาร้อยเรียงตกแต่งให้งดงามกลมกลืนอย่างเหมาะสม รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ จึงได้ริเริ่มการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ควบคู่คุณธรรม ของบุคคลทั้งที่ไม่พิการและพิการทุกประเภทร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วย คนตาบอด พหูพวก แขน-ขาขาดและปัญญาอ่อน รวมถึงคนไม่พิการและอัจฉริยะ โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะที่บูรณาการทั้งทัศนศิลป์ นฤมิตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ และวรรณศิลป์ โดยการสานสัมพันธ์กับสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างกลมกลืน

แนวคิดในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ควบคู่คุณธรรมอย่างเป็นองค์รวมแก่บุคคลทุกประเภทแทนการแยกส่วนอบรม จึงเกิดขึ้นโดยการให้แต่ละคนได้แสดงศักยภาพที่มีเพื่อชดเชยทดแทนในส่วนที่เพื่อนขาดหาย โดยให้คนตาบอดทำหน้าที่เป็นปาก-หู คนหูหนวกเป็นตาให้กับกลุ่ม คนแขน-ขาขาดแต่ปัญญาเต็มเปี่ยมทำหน้าที่เป็นสมอง โดยมีคนปัญญาอ่อนเป็นมือ-เท้า ผ่านการประสานของคนไม่พิการ จนกล่าวได้ว่า "ห้าคนรวมเป็นหนึ่งอัจฉริยะ"

see. People without arms or legs are the brain for the mentally challenged, while the mentally challenged are the arms and legs for those who cannot walk. With support from someone without handicaps, they form a unit of complementary skills and abilities. Together, they illustrate the project slogan: "Five people together make one genius."

Five People Together Make One Genius

One blind person	cannot see	but has a voice to speak.
One deaf person	cannot hear	but has eyes to see.
One without arms	or legs	
still has	a brain	to think.
One who is mentally challenged	still has	
physical strength and energy	to share.	
One non-disabled	unites	the other four.
When the five	become one	to create,
To complement	and compensate	for what the others lack,
As eyes,	ears,	body and brain,
What at first seems out of reach	comes true	in the end.

"Art for All" uses art as a medium for instilling moral and ethical principles in the young people who participate. Art is

"ห้าคนรวมเป็นหนึ่งอัจฉริยะ"

หนึ่ง	ตาบอด	มองไม่เห็น	เป็นปาก-เสียง
หนึ่ง	หูหนวก	ไม่สำเนียง	เป็นตาให้
หนึ่ง	แขนขาด	แขน	และขาไป
	ขอมีส่วนร่วม	ร่วมใช้	สมองแทน
หนึ่ง	ปัญญาอ่อน	ก็ยัง	ช่วยได้
	ด้วยขอใช้	ร่างกาย	ไม่พักผ่อน
หนึ่ง	ประสาน	ประสาทสัมพันธ์	ตามครูลอง
	ให้เพื่อนมอง	มีจิตมั่น	เป็นหนึ่งในเดียว
	เมื่อทั้งห้า	ร่วมกัน	ริเริ่มสร้างสรรค์
	ซัดเซยกัน	ในสิ่ง	เพื่อนขาดหาย
	ร่วมเป็นตา	เป็นหูเป็นปัญญา	เป็นร่างกาย
	สิ่งมุ่งหมาย	แม่นยำแนบเนียน	ย่อมเป็นจริง

C O N T E N T S

	Cover Story
Art for All	
ศิลปะ "Art for All"	2
	Cultural Exchange Plaza
15 Days in Japan	
15 วันในญี่ปุ่น	7
Study Tour to Observe Japan's Educational System Reforms	
ไปดูญี่ปุ่นปฏิรูปการศึกษา	11
	Activity Reports
รายงานกิจกรรม	17
	Library Information
	22
	Series
Fukuoka Asian Culture Prizes	
รางวัล "วัฒนธรรมแห่งเอเชีย-ฟูกูโอกะ"	23

โครงการศิลปะ "Art for All" ได้ใช้ศิลปะเป็นสื่อในการพัฒนาให้เยาวชนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร โดยการกระตุ้นสมองซีกขวาเพื่อเริ่มให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระเสรี ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เปลี่ยนแปลงไปตามฐานกิจกรรมต่างๆ ทำให้เยาวชนเรียนรู้ด้วยความสุข ความเพลิดเพลินในการได้สร้างสรรค์ผลงาน ท่ามกลางธรรมชาติบรรยากาศที่มีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดศักยภาพของเยาวชนเหล่านี้ให้ปรากฏอย่างเด่นชัด จนเกิดเป็นกิจกรรมที่ทรงคุณค่าซึ่งนับเป็นผลแห่งพลังความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกในรูปแบบลักษณะต่างๆ ให้ปรากฏความงาม ความประทับใจหรือสะท้อนอารมณ์ การที่เยาวชนสร้างงานศิลปะออกมาได้อย่างดีนั้นเป็น

Dr. Channarong Pornrungraj (author) (front, second from left)

also used to stimulate the right side of their brain, where creativity and originality reside. Through a wide range of artistic activities, the young participants learn while having fun. They enjoy creating works of art in a setting of natural beauty. "Art for All" provides the children who take part with an invaluable opportunity to explore their potential and develop their creative skills. By encouraging them to make art, the project allows the children to express an essential part of their humanity; the desire to create beauty. "Art for All" also uses art as a means of improving hand-eye coordination and other physical skills. It is a form of physical and psychological therapy that serves as an important emotional outlet and builds self-esteem.

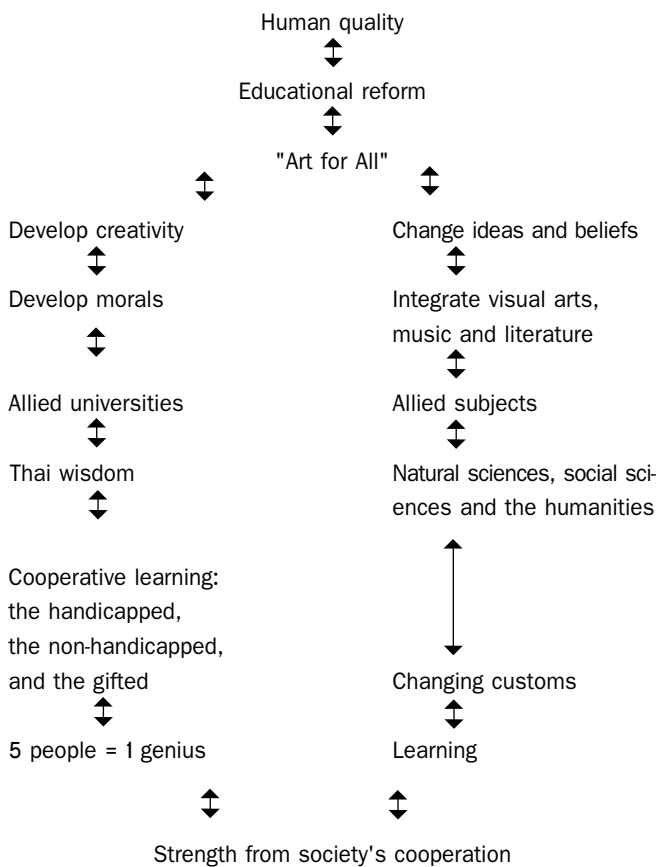
Throughout the year, the "Art for All" project sponsors a number of activities. These include seminars, academic conferences, camps, and special Sunday sessions in different regions around the country. "Art for All" also publishes textbooks and research, puts on performances and exhibitions, and produces other printed materials and videotapes.

In the three years that the project has been in existence, a great deal has been learned about people with handicaps. Some of this knowledge has confirmed what was already believed; other knowledge has contradicted it. As "Art for All"

4 enters its fourth year, it is clear that the handicapped people who have taken part have been teachers as much as they have been students. The questions and concerns raised by so many experts in the first year of the project about whether it was appropriate to bring handicapped and non-handicapped people

together evaporated in the second year. But the questions raised in the second year were no less daunting. Just how much creative potential do the handicapped possess? And to what extent can we tap into this potential? What are the best methods for developing their creative skills? From the outset, it was generally agreed that people with certain types of handicaps could benefit from a project like "Art for All," but after three years, it has become obvious that everyone, regardless of the type of handicap they have, has creative potential, and that this potential can be developed. Whatever their physical, mental or emotional limitations, the handicapped have resources of strength and determination that enable them to surpass their limits.

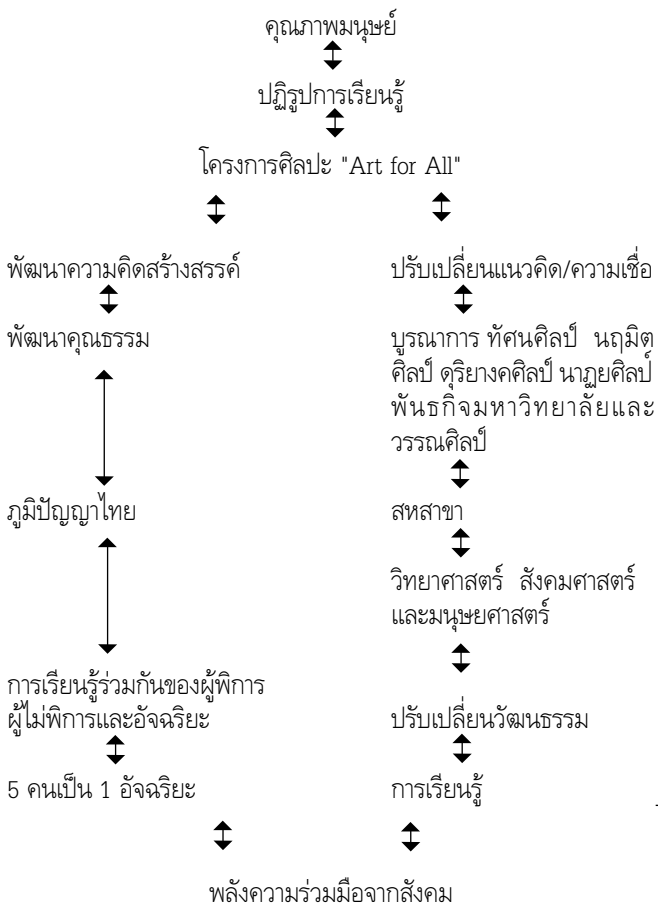

In brief, "Art for All" is a revolutionary approach to education. It is an attempt to change old ideas and sweep away old prejudices. Rather than separate children with different types of handicaps, the project unites them, in the belief that their individual gifts and abilities can complement one another. Through an integrated program of visual and dramatic arts, music and literature, the project promotes cooperative learning. It combines natural the sciences, social sciences and the humanities; three areas of knowledge that have traditionally been seen as worlds apart. The project's success relies heavily on volunteers, most of whom are students and teachers from Chulalongkorn

University which helps to improve the quality of life. In addition, it still uses the disabled as a source of help in building the handicapped. The project is a success because it is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped. It is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped. It is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped.

The project is a success because it is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped. It is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped. It is a project that is not only for the handicapped but also for the non-handicapped.

ตลอดระยะเวลา 3 ปีเต็มที่ทำร่วมกับคนพิการได้ความรู้มากมายทั้งที่สอดคล้องกับความเชื่อดั้งเดิมและมีหลายประเด็นที่ขัดแย้ง บัดนี้ขึ้นปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้คนพิการทุกประเภทซึ่งบุคคลเหล่านั้นได้สอนอะไรให้มากมาย คำถามที่เกิดขึ้นในปีแรกเกี่ยวกับการพัฒนาคนพิการโดยการรวมคนพิการทุกประเภท และคนไม่พิการนั้นเหมาะสมหรือไม่ เสี่ยงต่อต้าน เสี่ยงคัดค้าน เสี่ยงไม่เห็นด้วยจากบรรดาเหล่าผู้เชี่ยวชาญได้จางหายไปในปีที่ 2 แต่ปัญหาในปีที่ 2 นั้นก็ยิ่งใหญ่มากกว่าคนเหล่านั้นจะมีศักยภาพในการส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์หรือไม่และด้วยวิธีใด ในประเด็นปัญหาหนึ่งในกลุ่มพิการบางประเภทเป็นที่ยอมรับว่าพัฒนาได้ แต่จากประสบการณ์ 3 ปีเต็มขอยืนยันว่าคนพิการทุกประเภทมีศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ สามารถส่งเสริมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้แม้จะมีข้อจำกัดด้านร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์แต่มีจิตใจที่เข้มแข็ง อดทนฟันฝ่าก้าวข้ามขีดจำกัดเหล่านั้นได้ไม่ยาก

กล่าวโดยสรุปโครงการศิลปะ "Art for All" เป็นการปฏิรูปการเรียนรู้

University and other educational institutions. They help to prove the truth of the project's motto: "Five people together make one genius." Finally, the project also fulfills the four main commitments of the university: to produce graduates, to conduct research, to serve society, and to promote and preserve the country's arts and culture.

Societies all around the world are blessed with a wealth of bright and capable individuals, but as the level of development varies from one country to another, so do the opportunities for these individuals to reach their potential. It is the duty of the developed nations to reach out to those less developed states, just as it is the duty of individuals within a country to reach out to those who are less fortunate than themselves. All of us have an obligation to help other people. This is the key to our happiness. At "Art for All" we stand ready to do whatever we can to contribute to the betterment of the world's diverse human community.

รู้โดยการปรับเปลี่ยนแนวคิด ความเชื่อ จากเดิมที่ออกแบบหลักสูตรแยกกัน พัฒนาตามความบกพร่อง โดยใช้แนวคิดในการพัฒนาในลักษณะองค์รวม โดยให้บุคคล 5 ประเภทร่วมช่วยเหลือกัน เติมเต็มในส่วนที่เพื่อนขาด โดยใช้ศิลปะ เป็นเครื่องมือ ซึ่งบูรณาการทั้งทัศนศิลป์ นฤมิตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ และวรรณศิลป์ อีกทั้งยังเป็นการดำเนินงานเชิงสหสาขา หมายถึงเป็นการรวมศาสตร์ทั้ง 3 สาขา คือ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ซึ่งนับเป็นการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการเรียนรู้โดยการขับเคลื่อนจากพลังความร่วมมือจากอาสาสมัครซึ่งประกอบด้วยนิสิต นักศึกษา คณาจารย์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสถาบันอื่นๆเพื่อพิสูจน์แนวคิด "5 คนรวมเป็น 1 อัจฉริยะ" นั้นเป็นไปได้ด้วย

ภูมิปัญญาไทย อีกทั้งยังสอดคล้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย 4 ประการคือการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เยาวชนเป็นคนดีและมีความคิดสร้างสรรค์ ดังแสดงในแผนภูมิข้างต้น

สังคมปัจจุบันนี้ไม่ว่าสังคมใดประเทศใดก็ตาม เชื่อว่ามีผู้มีความรู้ความสามารถมากมาย หากแต่บางสังคมพัฒนาแล้ว บางสังคมกำลังพัฒนา

ในขณะที่บางสังคมยังอยู่ในข่ายด้อยพัฒนานั้น หากประเทศที่จัดว่าเป็นสังคมที่พัฒนาแล้วช่วยเหลือเกื้อกูลประเทศที่ด้อยกว่า หรือคนในแต่ละสังคมนั้นไม่ได้นั่งนอนใจแล้วลุกขึ้นมาช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ร่วมองค์การร่วมสถาบัน ร่วมสังคม ร่วมประเทศหรือร่วมโลก ย่อมนำมาซึ่งความสุขของมวลมนุษยชาติทั้งนี้หากโครงการศิลปะ "Art for All" จะสามารถรับใช้ให้บริการไม่ว่าสังคมใดในโลกใบนี้ได้ จะยินดีและขอปวารณาตัวไว้ ณ ที่นี้

"Art for All"

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University Bangkok 10330

E-mail: channarong.p@chula.ac.th

Tel : 662-0-2218-4596

Fax : 662-0-2218-4605

Home Page: <http://www.cu-artforall.com>

โครงการศิลปะ "Art for All"

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กทม 10330

E-mail : channarong.p@chula.ac.th

Tel : 662-0-2218-4596

Fax : 662-0-2218-4605

Home Page: <http://www.cu-artforall.com>

Secondary - School Educators' Study Tour to Japan Program

โครงการศึกษา-ดูงานของคณะครูและผู้บริหารการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่น

The program is intended to provide opportunities for secondary - school teachers and administrators from all over the world to observe first - hand the education system, culture, and society of Japan and thereby to contribute to mutual understanding and goodwill between Japan and their own countries.

The Japan Foundation arranges the details of the program in cooperation with the Ministry of Foreign Affairs; Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology; the Overseas Education Society of Japan; and the Prefectural Boards of Education concerned.

In 2000 a total of approximately 300 secondary - school teachers from more than 80 countries were invited to Japan for 15 days. Teachers were divided into 5 groups, including a Korean Group, and these groups were invited to Japan in May, June, September, and November in turn.

Thailand has participated in this program since the establishment of the Japan Foundation in 1972 in cooperation with the Ministry of Education. The 11 participants from different institutions of Thailand were selected as the delegations of the country to join the program in 2000 and here are some impressive comment from Thai participants in the program 2000.

โครงการนี้ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้กับคณะครูและผู้บริหารการศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้สัมผัสกับระบบการศึกษา, ชนบทรูมเนียม ประเพณี, สังคมและวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดเจตนาธรรมณ์, ความร่วมมือและความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศของตน

มูลนิธิญี่ปุ่นจะจัดรายละเอียดของการเดินทางไปดูงานนี้โดยร่วมมือประสานงานกับกระทรวงต่างประเทศ, กระทรวงศึกษา วิทยาศาสตร์ กีฬา วัฒนธรรมและเทคโนโลยี, สมาคมการศึกษาโพ้นทะเลแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการการศึกษาประจำจังหวัดต่างๆ ซึ่งโครงการนี้จะมีผู้เข้าร่วมรวมกันทั้งสิ้น 300 ท่าน จาก 80 ประเทศทั่วโลกที่จะได้รับเชิญมาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นระยะเวลา 15 วัน คณะครูที่เดินทางมาดูงานนั้นจะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม รวมทั้งกลุ่มของคณะครูจากประเทศเกาหลีด้วย และกลุ่มที่จะเดินทางมาดูงานนั้นจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม, มิถุนายน, กันยายน และพฤศจิกายนตามลำดับ

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้เข้าร่วมโครงการนี้ตั้งแต่มีการก่อตั้งมูลนิธิญี่ปุ่นขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. 2515 โดยความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ และในปี พ.ศ. 2543 ที่ผ่านมามีคณะครูที่เดินทางไปดูงานทั้งสิ้น 11 ท่าน จากหน่วยงานต่างๆ ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของประเทศไปศึกษา-ดูงานที่ประเทศญี่ปุ่นระหว่างวันที่ 8-22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543 และนี่คือความประทับใจบางส่วนของผู้เข้าร่วมโครงการปีที่ผ่านมา

15 Days in Japan 15 วันในญี่ปุ่น

Nuanganon Lorka

Teacher, Mae Sariang "BORIPHAT SUKSA" School

It gave me great excitement when I learned that I had passed the interview examination and was to be awarded the Japan Foundation's invitation to visit Japan under the "Secondary School Educators' Study Tour Program 2000" . As a social studies teacher of Mae Sarieng "Boripat Suksa School" at Mae Hong Sorn Province, I am naturally very, very delighted.

Totally 11 Thai teachers from government schools participated in this trip. The flight from Bangkok took off on November 7, 2000 at 22:50 hrs. from the airport. All through the flight my emotions were filled with overwhelming new experiences. While in Japan I experienced the domestic flight from Haneda airport in Tokyo to Hiroshima, the boat trip to Miyajima island, and the journey on the JR super express train to Kyoto which impressed me with its modernized form, its speediness and convenience as well as its punctuality. I felt impressed by the people waiting in rows to buy tickets,

นวลอนงค์ โลกกา

อาจารย์โรงเรียนแม่สะเรียงบริพัตรศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วันที่ตื่นตื่นเมื่อทราบว่าผ่านการสอบสัมภาษณ์ได้รับทุนจากมูลนิธิญี่ปุ่นให้เข้าร่วมโครงการ "Secondary School Educators' Study Tour Program 2000" ดิฉันครูสอนวิชาสังคมศึกษา "โรงเรียนแม่สะเรียงบริพัตรศึกษา" จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดีใจมาก

มีข้าราชการครูจากประเทศไทยทั้งหมด 11 คน ที่เข้าร่วมโครงการนี้ เห็นฟ้าสู่ประเทศญี่ปุ่นในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2543 เวลา 22.50 รู้สึกตื่นเต้นไปตลอดทาง และตลอดการเดินทางในประเทศญี่ปุ่น ดิฉันได้โดยสารเครื่องบินภายในประเทศ จากสนามบินนานาชาติ กรุงเทพฯ ไปเมืองฮิโรชิม่า นั่งเรือไปชมเกาะมิยาจิม่า นั่งรถด่วนไฟฟ้า JR Super Express Train ไปเมืองเกียวโต ซึ่งรู้สึกถึงความทันสมัย รวดเร็ว สะดวก ตรงต่อเวลา การเข้าแถวเรียงลำดับในการซื้อตั๋ว การรอขึ้นรถ การใช้บันไดเลื่อน ท่ามกลางผู้คนมากมาย รีบเร่งกลับมีความเป็นระเบียบ

โตเกียวในฤดูใบไม้ร่วง : ดิฉันชอบสีส้มของใบไม้ในฤดูนี้ สีแดง เหลือง ส้ม ตัดกับใบสีเขียว อากาศสดชื่น ลมแรง ผนตก ทำให้หายสงสัยว่าเมื่อไปถึงโรงแรมเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิที่มาต้อนรับเขาแจกร่มให้คนละคันทำไม นอกจากนี้ไว้ใช้แบ่งกลุ่มตามลิสของร่วมแล้ว คงเป็นเพราะฝนตกบ่อยนี่เอง ที่สำนักงานมูลนิธิญี่ปุ่น กรุง

or for boarding a train, or for riding the escalators. In the dense crowds of people, the good order maintained was marvelous.

Tokyo in Autumn : I appreciated the colorful tints of the foliage in this season, its red, yellow, orange hues are in contrast with its green leaves, the fresh air, the strong winds and even the rainfalls.

My doubt why we were offered different colored umbrellas, was answered when we arrived at the hotel and met the welcoming officers of the Japan Foundation over there. The colors of the umbrellas indicated the groups we belonged to, apart from its second usage of protecting us against the rains, and it was probably because of the frequent showerings. At the Japan Foundation's Tokyo office, our visiting group had a chance to attend the lecture by the JF's executive officials, we were told of JF's responsibility towards all human beings, of the educational systems under the supervision of the Mombusho which emphasize upon the scientific, athletic and cultural activities.

New Friends : I made new friends from several other countries such as Indonesia, France, Spain, Saudi Arabia, Kuwait, South Africa, Belgium, Italy, Estonia, Nigeria, Cameroon, and Djibuti, altogether making total 65 of them. We exchanged conversations, inquiries on the educational systems, of students, their families and cultural backgrounds of each and all countries. I had an opportunity to compare and study the skin colors of friends from Cote d'Ivoire of Africa named Moussa Traore and friends from European and Asian countries to the conclusion that, though the differences of figures and forms, skin colors and mother tongues are so great, yet most appreciable friendships can be cultivated among such differences. And my newly developed friendship with a new friend from Papua island in Indonesia is still kept up to today.

Educational System of Japan : There are 5 levels of education : Kindergarten, Elementary, Junior High, Senior High, College and University. This is similar to Thailand's system.

I visited Maebashi Municipal Momokawa Elementary School, and Maebashi Municipal Dai-Ichi Junior High School, and the Gumma Prefectural Shibukawa Seisui Senior High School. At these visits, I was impressed with the energetic attitude of the students in their studies, the well-provided teaching aids and equipment, and the fully equipped laboratories, besides their warm welcome, which impressed us all.

JAPAN LETTER At the school's lunch time I had an opportunity to join the children's meal of lunch boxes which contained rice, fried fish, soup, one banana, one milk box, and one pack of seaweed. This food had good nutritious value. After lunch,

โตเกียว คณะผู้ศึกษา ดูงานได้ฟังการบรรยายจากผู้บริหารของมูลนิธิ ได้ทราบถึงภารกิจของมูลนิธิที่มีต่อมวลมนุษยชาติ ได้ทราบถึงระบบการศึกษาซึ่งดูแลโดย กระทรวงศึกษาธิการ และมีจุดเน้น ทางการศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา และวัฒนธรรม

เพื่อนใหม่ : ดิฉันพบเพื่อนจากหลายประเทศเช่นอินโดนีเซีย ฝรั่งเศส สเปน ชาวอิตาลีอาระเบีย คูเวต อัฟริกาใต้ เบลเยียม อิตาลี เฮลโถเนีย ไนจีเรีย คาเมอรูน ดินูติ รวมทั้งหมด 65 คนได้พูดคุยแลกเปลี่ยน ซักถามถึงการ

the students helped each other clean the class rooms, which is their common duty to maintain classroom's cleanliness.

The most impressive school in my view was the Gumma Prefectural Maebashi Senior School for the Disabled. This school is particularly for the physically as well as mentally handicapped children. The school buildings are all of one-storey and connecting to each other with passageway to allow convenient movements by those in wheel-chairs. The children are closely looked after by teachers, who provide teaching and training so that their handicapped abilities will improve as much as possible in the future. All students were eager to talk with the visitors and offer presents to the visiting foreign teachers. Though their walking movements were rather unsteady and difficult, they tried their best to walk to us and touch our hands. They had impressed the visiting group so much that several of us shed tears.

Maebashi City That I Know : It is a big city located in Gumma Prefecture, blessed with beautiful natural scenery and high-rising mountains, abundant with greeneries, fresh and cool air, sufficient rainfalls and blessed with hot springs. The people are gentle and kind, they deserve the catchphrase of the city which says "WATER, GREENERY, POETRY".

The MIYAZAKI Family residence is located at Agatsuma-gun, about 40 or more kilometers out of the city.

There are Father Mitsuo, Mother Sakiko, and their Daughter Yumiko who is a teacher for sick children in the hospital. On the 18th of November 2000 in the afternoon I paid a visit to their home. The father went out to work, but the mother was at home when I arrived. After self-introduction and greetings to each other, I offered souvenir items to Mother and Yumiko. Both of them showed much interest in the souvenir items from Thailand, a handicraft picture of Ramayana story in teakwood frame, a book on the Grand Palace, blouses from Chiangmai, pictures of various sight-seeing attractions in Thailand. In the evening I presented to Father a Thai Calendar, a book on the Temple of Emerald Buddha. The Mother impressed me so much when she put everything I offered to her on the altar. In the evening we had joined each other at dinner. The meal was delicious, and sake and wine added more fun to the cheerful atmosphere. After the dinner we had a very enjoyable chat. I began offering a Thai language lesson to everybody, starting with writing along the dotted lines like the kindergarten class. Yumiko asked me to write every student's name in Thai, and the names of her sister-in-law and her brother who live at another city, all these writings of names were in Thai letters. Everyone enjoyed teaching Japanese to me. Outside the home it was very cold, but inside it was comfortably warm. The time passed by so quickly but we never

ศึกษา เด็กนักเรียน ครอบครัว วัฒนธรรม ของแต่ละประเทศ ดิฉันได้มีโอกาส พิจารณาผิวของเพื่อนชื่อ Moussa Traore ที่มาจาก Cote d'Ivoire /Africa และเพื่อนๆที่มาจากแถบยุโรป เอเชีย มีความแตกต่างกันทั้งรูปร่าง สีผิว ภาษาพูด แต่ในความแตกต่างนี้ กลับมีมิตรภาพอันยิ่งใหญ่ ดังเช่น มิตรภาพของดิฉันกับมาเรีย จากเกาะปาปัว อินโดนีเซีย ที่ยังคงติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

การศึกษาในประเทศญี่ปุ่น : แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย คล้ายกับประเทศไทย ดิฉันได้เยี่ยมชมโรงเรียนประถมศึกษา Maebashi Municipal Momokawa โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น Maebashi Municipal Daiichi โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย Gunma Prefectural Shibukawa Seisui ซึ่งนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีอุปกรณ์การสอน ห้องปฏิบัติการต่างๆ พร้อมพร้อมให้การต้อนรับอย่างดีเยี่ยม

ดิฉันได้ร่วมรับประทานอาหารกับเด็กๆ ซึ่งอาหารจะมี ข้าว ปลาทอด ซุป ก๋วยเตี๋ยว 1 ลูก นม 1 กล่อง สาหร่าย 1 ซอง ซึ่งเป็นอาหารที่มีประโยชน์ ทานเสร็จเด็กๆ ช่วยกันเก็บ ทำความสะอาดห้องเรียน ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของนักเรียนจะดูแลความสะอาดร่วมกัน และโรงเรียนที่ประทับใจที่สุดคือ Gunma Prefectural Maebashi senior School for the disabled สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา อาคารเรียนจะเป็นชั้นเดียวเชื่อมต่อกันเพื่อใช้รถเข็นได้สะดวก มีครูคอยดูแล เอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด พยายามที่จะสอนฝึก ให้พวกเขาพัฒนาตนเอง ช่วยเหลือตนเองได้ในอนาคต อีกทั้งทุก

คนอยากพูดคุย และมอบของที่ระลึกให้กับครูต่างชาติ แม้การเดินทางจะไกลลำบากแต่ทุกคนก็พยายามที่จะเดินมาสัมผัสสัมผัสพวกเรา ทำเอาครูหลายๆคนหน้าตาแวววับด้วยความตื่นตัว

MAEBASHI ที่ดิฉันรู้จัก : MAEBASHI เป็นเมืองใหญ่ในจังหวัด Gunma มีธรรมชาติที่สวยงาม ภูเขาสูง ต้นไม้มาก อากาศเย็นสดชื่น ฝนตกบ่อยๆ และมีน้ำพุร้อน ผู้คนสุภาพ ใจดี สัมกับคำขวัญของเมืองที่ว่า "Water Greenery Poetry"

ครอบครัวมิยาซากิอยู่ที่อำเภอ Agatsuma อยู่ห่างออกไปประมาณ 40 กว่ากิโลเมตร มีคุณพ่อมิตซูโอะ คุณแม่ซากิโกะและ ลูกสาวคุณ

wanted to take rest. Before we bid farewell everybody offered me souvenir items such as the letter envelopes with pressed flowers on them which were hand-made by Mother herself, who took pains to make it for me, including the colored paper curtains, mirrors, wooden fans, carved fruits made of wood, etc. and many more things. These items impressed me so much, but I could not do anything else to return their kindness but invite them to visit me in Thailand.

My Cherishable Memories : I went to the Kabuki performance, visited the Tokyo Disneyland, Kinkakuji Temple, Kiyomizu Temple, the Nijo Castle, the Outer Garden of the Imperial Palace, the Edo Tokyo Museum, the Miyajima Island, the Hiroshima Peace Park, the Museum of Modern Art, and the Museum of History in Gumma-no-Mori in Gumma Prefecture, the Shinjuku railway station. I had experienced the wearing of cotton kimono, enjoyed Japanese meals, and was accommodated at a Japanese inn.

Before returning home to Thailand, Mr. KUSAMA and Mr. Phongphet and I went to a department store to look for persimmons. At the floor where they sold fruits we could not find the persimmons. When we asked the floor attendants they did not understand what we said. After a long while I got a flash in memory and uttered the word "Kaki". Suddenly they replied loudly with "Hai!". Oh yes, Yumiko taught me to say Kaki when I wanted persimmon, of course.

All my colleagues and friends in my group were all very impressed with this trip. Friends in other groups who visited Mie and Miyazaki Prefecture's schools have made exchanges of their memories with us and our impressions will certainly stay long in our minds.

ยูมิโกะ มิซึกิ ซึ่งเป็นครูสอนเด็กๆที่ป่วยในโรงพยาบาล เมื่อป่วยวันที่ 18 พฤศจิกายน 2543 ที่ดิฉันไปถึงมีคุณแม่อยู่ที่บ้าน คุณพ่อไปทำงาน หลังจากแนะนำตัวทักทายกันแล้ว ดิฉันมอบของที่ระลึกให้กับคุณแม่และคุณยูมิโกะ ทั้งสองตื่นต้นกับของที่ระลึกจากเมืองไทยรูปจากเรื่องรามเกียรติ์ในกรอบไม้สัก หนังสือพระบรมมหาราชวัง เลือจากเชียงใหม่ รูปภาพสถานที่ต่างๆในประเทศไทย ตอนเย็นได้มอบ ปฏิทินประเทศไทย หนังสือวัดพระแก้ว ให้กับคุณพ่อ ส่วนคุณแม่ก็นำของทุกอย่างไปวางบนหิ้งบูชาก่อนทำให้ดิฉันปลื้มใจมาก ตอนเย็นหลังจากรับประทานอาหารร่วมกัน ซึ่งอาหารอร่อย ชูรสด้วยชาเกะและไวน์ พุดคุยกันสนุก ดิฉันได้สอนภาษาไทยให้กับทุกคนโดยเริ่มเป็น จุดประแบณเด็กอนุบาลแล้วทุกคนเขียนตาม ยูมิโกะขอให้ดิฉันเขียนชื่อของทุกคน ชื่อน้องชาย น้องสะใภ้ ที่อยู่อีกเมืองหนึ่ง ชื่อนักเรียนของยูมิโกะเป็นภาษาไทยเพื่อที่จะเอาไปให้พวกเขาดู และทุกคนก็สอนภาษาญี่ปุ่นให้กับดิฉันด้วย ท่ามกลางอากาศที่หนาวเย็น แต่ในบ้านกลับมีความอบอุ่นยิ่งนักเวลาผ่านไปรวดเร็ว จนพวกเราไม่อยากที่จะเข้านอน ก่อนกลับทุกคนมอบของที่ระลึกให้กับดิฉันเช่น ของจดหมายที่อัดดอกไม้แห้งติด ซึ่งคุณแม่ตื่นขึ้นมากำทำแต่เช้า ผ้ามาง กระดาษสี กระดาษ ฝัดไม้ ฝัดไม้ที่ทำจากไม้ และอีกหลายอย่างที่ดิฉันตื่นตื่นใจได้แต่เชยชวนให้ทุกคนมาเที่ยวประเทศไทยบ้าง

ความทรงจำที่ดี : ดิฉันได้เยี่ยมชมละครคาบูกิ โตเกียวดิสนีย์แลนด์ วัดคินคาคุจิ วัดคิโยมิสุ ปราสาทนijo สวนด้านนอกของพระราชวังเอโดะ Edo Tokyo Museum เกะมียาจิมา สวนสันติภาพ The Museum of Modern Art, และ Museum of History ที่ Gunma-no-Mori ในจังหวัด Gunma สถานีรถไฟ ชินจูกุ ได้สวมกิโมโนผ้าฝ้ายทานอาหารญี่ปุ่น พักโรงแรมแบบญี่ปุ่น

ก่อนกลับประเทศไทย ดิฉัน อาจารย์กุสุมาและอาจารย์พงษ์เพชรไปหาซื้อลูกปลั้บ ที่ห้างสรรพสินค้าพอไปถึงหาชั้นที่ขายผลไม้ไม่พบ ถามพนักงานของห้างว่าอยู่ที่ไหนเขาก็ฟังเราพูดไม่รู้เรื่อง คุยกันตั้งนานดิฉันนึกขึ้นมาได้จึงเอ่ยขึ้นมาว่า "คากิ" พนักงานญี่ปุ่นร้องไห้! ขึ้นมาทันที ก็ลูกปลั้บเขาเรียกว่า คากิ นีนา (ยูมิโกะสอนมา)

ดิฉันและเพื่อนครูทุกคนประทับใจในการศึกษาดูงานในครั้งนี้ เพื่อนครูคนอื่นๆ ได้ไปเยี่ยมชมโรงเรียนในจังหวัดมิเอะ และมิยาซากิ ต่างคนก็ต่างเล่าสู่กันฟัง และบันทึกไว้ในความทรงจำตลอดไป

Graced with the sponsorship from the Japan Foundation, a group of 11 Thai school teachers including myself had a chance to make a study tour to Japan during November 8~22, 2000, under the "2000 Secondary School Educators' Study Tour Program", that invited totally 65 educators from various countries of all continents. For 6 days all the participants were guided around Tokyo, Kyoto and Hiroshima. Following that we were made up into 3 teams and separately visited different destinations, i.e. Team A went to Gumma Prefecture, Team B visited Mie Prefecture and my team, Team C went to Miyazaki. Each team spent 6 days at their destination city. We all came back to reunite in Tokyo at the end of the tour.

On November 8, 2000 our group arrived at Narita Airport by a JAL flight, at 6:30 am of local time. The first step on to Narita airport, the huge airport building and the greetings with smile from JF officer, Takako brought me a feeling of being a stranger as well as good a impression. Takako introduced herself and said that she had once been a teacher too. Her cheerful attitude was comparative to the fresh air of dawn in Japan. Everybody was glad to be met at the airport. She took us to the bus and went directly to the Sunroute Hotel in Tokyo. While waiting for check-in we spent time observing around the hotel's neighborhood. What surprised me was the quiet environment though it was rush hour. The answer to this surprise came later when we were told that during rush hours in Japan, the most crowded areas are railway stations, where waves after waves of rushing people hurried to their working places. At such hours, the traffic condition on the streets would be free from crowdedness. One would see traffic jams only at the cross sections where motorists were waiting for traffic signals. On the footpath walkers were numerous and all were in a rush to work, while the newly arrived visitors like us were leisurely walking around aimlessly.

On the following day (Nov.9) we called at the office of the Japan Foundation which is accommodated in a high-rise building wherefrom the panoramic views of Tokyo could be enjoyed. The Diet Building was not far therefrom. At the office of the Japan Foundation, we were lectured on the topic of Japan Foundation's roles on various projects with mutual cooperations from other countries, for instance the Japanese language teaching staff training program that combines both Japanese nationals and foreigners, the international exchange programs on culture and performing arts, the development and improvement of mass media science, the researches, etc. On the 2nd day (Nov.10) the visiting teachers were lectured by Professor FUJITA Hidenori of University of Tokyo. From him we learned a lot about Japan's educational system that has undergone numerous reforms, that included the curriculum, text books and teaching methods in order

เพราะความเมตตาของมูลนิธิญี่ปุ่น ทำให้ผมและเพื่อนครูอีก 11 คน จากประเทศไทย ได้ไปศึกษาดูงาน ณ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 8-22 พฤศจิกายน 2543 ตามโครงการ "2000 Secondary School Educators' Study Tour Program" พร้อมกับเพื่อนครูจากประเทศต่าง ๆ อีกรวม 65 คน จากทุกทวีป โดยมูลนิธิจัดแบ่งผู้ศึกษาดูงานออกเป็น 3 ทีม เท่า ๆ กัน แล้วจัดโปรแกรมรวมให้คณะชมเมืองโตเกียว เกียวโต ฮิโรชิม่า ทุกคน จำนวน 6 วัน หลังจากนั้นก็แบ่งเป็น 3 ทีม กระจายไปยังเมืองต่าง ๆ คือ ทีม A ไปจังหวัด Gumma ทีม B ไปจังหวัด Mie ส่วนผมอยู่ทีม C ได้ไป จังหวัด Miyazaki อีก 6 วันแล้วกลับมารวมกันที่เมืองโตเกียวอีกครั้ง

คณะของเราเดินทางถึงสนามบิน นาริตะ โดยสายการบิน JAL ใน วันที่ 8 พฤศจิกายน 2543 ตรงกับเวลาของญี่ปุ่น 06.20 น. ก้าวแรกที่ ย่างสู่สนามบินนาริตะ ก็ตื่นตากับความใหญ่โตของสถานที่และความประทับใจจากเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิที่มารับคือ คุณทาเคโกะ เธอแนะนำว่า เธอก็เคยเป็นครู ยิ้มแย้มแจ่มใสเหมือนรุ่งอรุณของวันใหม่ในญี่ปุ่น ทุกคน ตีใจที่มีคนมากคอยรับ เรือนำพวกเราไปขึ้นรถและตรงเข้าโรงแรม Sunroute โตเกียว ระหว่างรอกทางโรงแรมพวกเราออกไปเดินเที่ยวกัน

Study Tour to Observe Japan's Educational System Reforms

ไปดูญี่ปุ่นปฏิรูปการศึกษา

Suraset Boongait

สุระเศษฐ์ บุญเกต

Teacher, Ratchaburi "SUAN PHUNG WITTAYA" School

อาจารย์โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี

รอบ ๆ โรงแรม เยี่ยมชมบ้านเมืองในโตเกียว ที่แปลกใจมากที่สุดก็คือ ไม่ค่อย มีผู้คนพลุกพล่าน ทั้ง ๆ ที่เป็นชั่วโมงเร่งด่วน พวกเราพบคำตอบภายหลังว่า ช่วงเร่งด่วนในญี่ปุ่น สถานีรถไฟเป็นจุดที่เห็นผู้คนพลุกพล่านที่สุด ผู้คนเหมือนคลื่นมนุษย์ เร่งรีบเดินทางไปทำงานเพื่อแข่งกับเวลา ขณะที่ การจราจรบนถนนก็ไม่ติดขัด จะมีบ้างก็ตรงคอยสัญญาณไฟตามสี่แยก รถบัสโดยสารก็มีผู้โดยสารไม่เต็มคัน ผู้คนเดินเท้าบาทกันมากและเร่งรีบ ขณะที่พวกเราเดินชมบ้านเมืองกันอย่างใจจดใจจ่อ

วันต่อมา (9 พ.ย.) ได้มาพบเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานของมูลนิธิ อยู่บน ตึกสูง ได้ชมวิวเมืองโตเกียว ผมเห็นตึกร้างสูงอยู่ไม่ไกล จากนั้นก็ฟัง บรรยายในเรื่อง บทบาทของมูลนิธิ ที่ร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาบุคลากร ด้านการสอนภาษาญี่ปุ่น ทั้งชาวญี่ปุ่นโพ้นทะเล และชาวต่างชาติ รวมถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ศิลปะการแสดง พัฒนาการทางการสื่อสารมวลชน การวิจัย ส่วนในวันที่ 2 (10 พ.ย. 43) มีนักรับการศึกษาของญี่ปุ่น คือ ท่านศาสตราจารย์ฮิเดโนริ ฟุจิตะ แห่ง มหาวิทยาลัยโตเกียว มาให้ความรู้ เรื่องการจัดการศึกษาในญี่ปุ่นว่าญี่ปุ่น ปฏิรูปการศึกษาหลายครั้ง และปรับทั้งหลักสูตร ตำราเรียน กระบวนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันและประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น ทั้งเอกชนและรัฐบาลให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในช่วงบ่าย ก็ไปแวะชมหอคอยโตเกียวทาวเวอร์ และละครคาบูกิ (Kabuki)

วันที่ 3 ในญี่ปุ่นของผม (11 พ.ย. 43) ทางมูลนิธิ ได้จัดโปรแกรม ให้ชมบริเวณสวนสาธารณะ ซึ่งอยู่ติดกับพระราชวังอิมพีเรียล เห็นชาว ญี่ปุ่นออกกำลังกาย ทั้ง ๆ ที่ขณะนั้นเวลา ใกล้เที่ยง คณะของเราทำรูปเป็น ที่ระลึกเป็นกลุ่มใหญ่ ในช่วงก่อนเที่ยงได้เข้าชมพิพิธภัณฑ์เอโดะโตเกียว โดยได้รับการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี มีเอกสารแจกให้มากมาย

to meet with the world's changing trends . In the processes of such reforms, private organizations and local governmental bodies were invited to participate. In the afternoon we visited the Tokyo Tower and attended the Kabuki performance.

On the 3rd day of our stay in Japan (Nov.11), the host organization made a program for our visit to a public park adjacent to the Imperial Palace. Large number of people enjoyed physical exercise though the noon recess was coming near. Souvenir photographs in large groups were taken . Before noon we visited the Edo-Tokyo Museum where we got a warm welcome from the museum's staff who offered us lots of printed materials.

The arrangement and presentation of the exhibit items gave me great impressions on the harmony of materials and technology. The museum is also provided with clean seats, telephones, as well as the toilets. Different eras in the history are distinctively emphasized while the harmony of exhibits is applaudable. The display of the sorrowful catastrophic results on August 6, 1945 had shaken me so badly. All of the visiting Japanese in the exhibition room knew the tragical history well, I could observe their sad and solemn looks when they paid full attention to the narration of the disaster. It did stir my innermost sad feeling, so I had to turn away from those scenes. Before leaving the museum a cultural show by a group of Japanese performers was held (see photo No.1).

Next morning (Nov 12. 2000) we visited the Peace Memorial Park of Hiroshima as well as its adjacent museum. We stood in silence for a while and placed my folded paper crane, taught to me by our guide Ms. Yoko while in the motor coach, in memory of the dead. The museum here deserves an applause for its fully equipped informative materials such as multi-lingual literature for giveaway, and sound-about tape cassettes. Perhaps Japan would like to tell the world about the disasters from wars. The museum was crowded with visitors, among them many students. The exhibition could stir the sad emotional expressions of the audience. Following behind the girl students group I could hear their weeping and sobbing, and I knew that my own feeling at that moment was not different from theirs. I felt my throat stuck and could not breathe normally, so it was best to escape the situation by leaving for another attraction.

In the afternoon we visited Miyajima Island, which seems to be a cultural center of this city. There are old temples and an old market place, a prominent sightseeing attraction for this city.

In the evening we boarded the Shinkansen, Japan's fastest train bound for the cradle of Japan's culture and civilization as well as Japan's ancient capital. Only a bit after 2 hours we arrived at Kyoto. At Rihga Royal Hotel we were accommodated.

The next morning (13 Nov.2000) we followed the sightseeing program in Kyoto, the first visit on the route is the Roku-onji Temple but it was regrettable to skip entry into the main hall because it was under repair. After that we visited Shogun's Castle owned by the powerful ruling clan of Tokugawa. Leaving the Castle we entered a Japanese-style restaurant nearby named Shinsen-en

Performing Japanese dance at the Edo museum in Tokyo.

Children Peace Monument in Hiroshima.

Heihachi. The last stop for sightseeing visit was the Kiyomizu Temple. A souvenir group photo was taken at the steps in front of the main hall, and the photos were distributed to us on the later date when everyone returned to Tokyo on Nov 19, 2000.

This temple is located at the base of a mountain, looking grand and majestic. There are 2 - 3 big and old buildings. There were chances for visitors to donate for charity at the temple, such as pure donation as a merit-making, a fortune-telling donation, a donation for the blessings from the priests, or a donation following a pray for good fortune. There are numerous souvenir items and amulets on sale. In front of the temple there are many shops, especially attractive were the ceramic shops and sweet shops wherefrom I bought a few pieces of sweets.

Next morning there was a re-arrangement of visitors' grouping as mentioned before, for 3 separate destinations. I had a bit of free time in the morning because Team C's departure time was at noon, so I spent some free time for a stroll in the temple's compound and entered into meditation over there, wishing all my accumulated merits be dedicated with loving kindness to the establishers of the Japan Foundation, the organization which hosted my trip to Japan, and which enabled me to come and pray at this temple.

Visit to School at Miyazaki

We were now 3 Thai teachers in the international grouping of altogether 21 team members, taking an ANA domestic flight which took only 1 hour to arrive at Miyazaki, a prefecture on the east of Kyushu island. We were accommodated at Miyazaki Kanko Hotel on the bank of Oyoko River. Here we had chances to observe and study at every level of schooling. The first day at Miyazaki we paid a courtesy call at the Prefectural Education Administration Center where the Prefectural Educational Executive Committee and the Directors of schools who welcomed our study visit gathered to greet us. During the past July the name of Miyazaki was heard as the venue for the G-8 Conferences. So I was happy to be here. The Executive Committee made a welcome speech and lectured on the educational administration of this Prefecture. There were also a Q & E session, and the presentation of souvenirs.

In the afternoon we visited a senior high school named Miyazaki Nishi High School, where there was a planned meeting and chatting with the students, as well as observing the teaching aid materials that are locally produced by local specialists. These teaching aids looked like children's simple toys. It was a presentation of local culture to foreign visitors. The student assigned to enter into conversation with the visiting teachers was named YAYOSHI Saya, a grade 11 student. She introduced me on the use of chopsticks to manage the sweet bean soup, and talked about the various subjects she was learning in her school. We took photographs with her before bidding farewell. In the evening there was a welcoming party by the Miyazaki Governor's group at the hotel where we stayed. I had a chance to meet the host family with

ผมประทับใจการจัดแสดงและนำเสนอเรื่องราวภายในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มาก และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย ทุกอย่างจึงดูผสมผสานกันไปหมด มีจุดบริการนักท่องเที่ยว เช่น มีที่นั่งพักผ่อนสะอาด โทรศัพท์ ห้องสุขา และจัดให้กลมกลืนเข้ากับยุคสมัยต่าง ๆ ผมเองประทับใจบริเวณจุดแสดงเหตุการณ์เมื่อ 6 สิงหาคม 2488 ชาวญี่ปุ่นทุกคนรู้จักดี และในห้องจัดแสดงทั้งแสง สี เสียง ภาพ วัตถุ แสดงไว้อย่างตื่นตา ผมเห็นชาวญี่ปุ่นที่ยืนชมอยู่หน้าตาเศร้าสร้อย ยืนสงบนิ่งอย่างตั้งใจ ผมพลอยมีอาการไปด้วยจึงต้องเดินออกห่าง ผมพิจารณาชาวญี่ปุ่น เขามาชมด้วยใจมิใช่แค่อยากรู้ ก่อนกลับมีการแสดงวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่น เป็นการแสดงหมู่ (รูปที่ 1) ในช่วงบ่ายวันนั้น พวกเราทั้งคณะต้องเดินทางไปเมืองอิโรชิมา จึงขึ้นเครื่องของสายการบิน JAS ใช้เวลาเพียง 50 นาที ก็ถึงเมืองอิโรชิมา เข้าพักในโรงแรม ANA Hotel Hiroshima

ในตอนเช้าวันนั้น (12 พ.ย. 43) ผมได้ไปชมอนุสาวรีย์สันติภาพ และพิพิธภัณฑ์สงคราม ผมได้ยืนไว้อาลัย และใช้นกกระดาษซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งสันติภาพ (รูปที่ 2) ซึ่งพับด้วยตนเอง โดยมีโกดะโยโกะสอนให้ขณะอยู่บนรถ การจัดพิพิธภัณฑ์ตื่นตาเร้าใจ มีหูฟังและเอกสารแจกหลายภาษา คงเป็นเพราะญี่ปุ่นต้องการให้คนทั่วโลกได้เห็นพิษภัยของสงคราม มีผู้คนมาเข้าชมมากมายโดยเฉพาะนักเรียน การจัดแสดงสามารถเรียกอารมณ์ของผู้ชมได้มาก ผมเดินตามกลุ่มนักเรียนหญิงได้ยินเสียงร้องไห้ เสียงสะอื้น แม้ว่าผมจะเป็นคนไทยแต่ความรู้สึก และการรับรู้ขณะนั้นก็ไม่ต่างไปจากชาวญี่ปุ่น จึงเกิดอาการหายใจไม่สะดวก และตีบตันในอกจึงต้องรีบเดินจากไปเพื่อไปชมยังจุดอื่น ๆ

ในช่วงบ่ายได้ไปชมเกาะมียาจิม่า เป็นเสมือนศูนย์กลางวัฒนธรรมของเมืองนี้ มีวัด ตลาดเก่าแก่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เด่นอีกแห่งหนึ่ง ในตอนเย็นนั่งรถไฟ ชินคันเซน ซึ่งวิ่งเร็วที่สุดของญี่ปุ่นเพื่อมุ่งหน้าสู่

ศูนย์กลาง อารยธรรมของญี่ปุ่นและเป็นอดีตเมืองหลวงทั้งดงาม รถไฟใช้เวลาเพียง 2 ชั่วโมงเศษ ๆ ก็ถึงเกียวโต คณะของเราเข้าพักที่โรงแรม Rihga Royal Hotel วันรุ่งขึ้น (13 พ.ย. 43) ก็ได้ไปชมกรุงเก่าของญี่ปุ่น จุดแรกที่เรานะชมก็คือวัดโรค็อนจิ (Rokuanji) หรือวัดศาลาทอง เสียดยตีโบลต์กำลังซ่อมแซมจึงไม่อนุญาตให้เข้าชม จากนั้นก็ไปแวะชมปราสาทโซกูงุ ของขุนนางเก่าที่มีอำนาจปกครองญี่ปุ่น คือ โซกูงุโตกูงาวะ ออกจากปราสาทก็เข้าร้านอาหารสโตร์ญี่ปุ่นใกล้ ๆ กันชื่อร้าน Shinsen En Heihachi และจุดสุดท้ายของวันนี้คือ วัด

whom I would spend a night in the near future. They were Mr. YOSHIMURA Akinori who is responsible for physical education, his wife, a retired officer, who is now a full time housewife and takes care of their 2 children. All of the family members are charming. That evening I had a chance to teach my colleagues/ team members to practice the Ram Wong Dance along with the melody of Isarn Baan Hao popular ramwong song.

Nov 6, 2000, a visit to the Gakuen Kibanadai Elementary School took place amidst the children's lining up in a row and forming a Sakura blossoms' arch to welcome the visiting teachers group which ceremoniously went through the flowery arch. Their charming voices of welcome were fascinating to us from the beginning until we went into the auditorium. The children are lovely and charming indeed. After listening to the end of the lecture, a student came to invite us to observe the learning and teaching method at a class of Grade 5. The class master is OKIYAMA Shinsuke. We joined them at lunch time. They left me with a great impression and my admiration went to the very well disciplined students of the school.

In the afternoon we went to observe the vocational training school and Food Research Center where students were presenting their research works in groups. This institute is famous for its researches on the food products, on the brewing of various kinds of sake, and also wines.

This evening we had a chance to experience Japanese-style hotel, from bedroom through to bath, meals and entertainment program. It was my first time dipping in a hot bath tub. Many chances were open to me to discuss, exchange views and to learn new things, as well as to express our own viewpoints and knowledge as best we could, in spite of the limited understanding of each others' languages. I was only one Thai among Indonesians in the room.

The next morning (Nov 17, 2000) we visited a junior high school which is famous for sports activities. They were at that time very excited about their representative participating in the Japan National Team for Judo Championship Tournament at Sydney and this boy won a gold medal therefrom. Demonstrations of various traditional sports such as Kendo and Karate were staged for the visiting group, and in the afternoon we visited a special school for the brain-disabled children. I never had any chance to visit such schools before in Thailand, even worse than that I never had any knowledge about the management of such type of school in Thailand. I only know that there is such policy carried out in some schools in Thailand. The sights of those unfortunate children shook our hearts tremendously, mixed emotional responses from us were our sympathy, sorrow, and delights. I had witnessed the patience and unyielding efforts of their nursing teachers while learning of the assistances from the Government of Japan. It gave me a feeling of strong admiration towards such great merciful dedication, which contributes to those handicapped children's progress in self-dependability that would hopefully enable them to live with less difficulty in society. All the visiting teachers returned to their motor coach emotionally burdened with the same sentiments and thoughts.

Apart from visits to the schools, other culturally resourceful

Joining farewell party in Tokyo.

คิโยมิซึ (Kiyomizu) คณะของเราทั้ง 62 ชีวิตถ่ายรูปร่วมกันที่บ้านโดกิวังหน้าวัด ได้รับแจกรูปถ่ายเมื่อกลับมาพร้อมกันที่โตเกียวในวันที่ 19 พ.ย. 43 ตัววัดตั้งอยู่เชิงเขาเดินสง่า มีอาคารเก่าขนาดใหญ่ 2-3 หลัง มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมมากมาย เช่น ทำบุญ เสี่ยงทาย ขอพร อธิษฐานขอโชคลาภ มีของที่ระลึกและของกราบไหว้บูชาให้แลกเปลี่ยนมากมาย หน้าวัดมีตลาดขายของมากมาย โดยเฉพาะเซรามิกและร้านขนมเป็นที่ขึ้นชื่อ ผมซื้อมา 2-3 ชิ้น รุ่งขึ้นคณะของเราจะต้องแยกย้ายไปตามจังหวัดต่าง ๆ ดังที่กล่าวข้างต้น แต่พอมีเวลว่างตอนเช้า เพราะทีม C จะออกจากโรงแรมตอนเที่ยง ผมจึงใช้เวลาไปเดินเล่นในวัด ฮองวอนจิ (Hongwanji) และได้มีโอกาสไหว้พระและนั่งสมาธิ เพื่อแผ่เมตตาและอุทิศกุศลแด่ผู้ก่อตั้งมูลนิธิญี่ปุ่นที่ส่งเสริมสนับสนุนจนผมได้มีโอกาสได้มาไหว้พระ ณ ที่นี้

เยี่ยมโรงเรียนในมิยาซากิ

คณะของเรา (คนไทย) คงเหลือ 3 คน และเพื่อนครูชาติอื่น ๆ อีก รวม 21 คน ขึ้นเครื่องบินสายการบินภายในประเทศ ANA ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงก็ถึงจังหวัดมิยาซากิ เป็นจังหวัดทางภาคตะวันออกของเกาะคิวชู คณะของเราเข้าพักที่โรงแรม Miyasaki Konkō Hotel อยู่ริมแม่น้ำ O Yoko ที่นี่เราได้การศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกระดับ เช้าวันแรกในมิยาซากิ (Miyasaki) ผมได้ไปเยี่ยมศูนย์บริหารการศึกษาของจังหวัดมีคณะผู้บริหารและผู้บริหารโรงเรียนที่จะศึกษาดูงานมาร่วมต้อนรับ ผมเคยได้ยินชื่อมิยาซากิเมื่อเดือนกรกฎาคม มีการจัดประชุมผู้นำกลุ่มประเทศ G 8 ดีใจอย่างยิ่งที่ได้มาจังหวัดนี้ คณะผู้บริหารได้กล่าวต้อนรับและกล่าวถึงการจัดการศึกษาในมิยาซากิ มีการซักถามปัญหาทั่วไปและมอบของที่ระลึกด้วย ในช่วงบ่ายเข้าเยี่ยมชมโรงเรียนมัธยมปลายชื่อ Miyazaki Nishi High School โรงเรียนจัดให้เราได้พูดคุยกับนักเรียน และดูสื่อการสอนเป็นของเล่นและภูมิปัญญาพื้นบ้านเหมือนของที่เด็ก ๆ เล่น เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้ต่างชาติได้เรียนรู้ นักเรียนที่เป็นคุณแทนที่โรงเรียนจัดให้ ชื่อ ซายา ยาโยชิ เรียนชั้น ม. 5 เธอสอนให้ผมกินอาหารว่าง (ถั่วต้ม น้ำตาล) ด้วยตะเกียบ และได้พูดคุยเรื่องการเรียนอื่น ๆ อีกเล็กน้อย ถ่ายรูปและจากกันด้วยความประทับใจ ช่วงกลางวันมีงานเลี้ยงทางทีมผู้บริหารจังหวัดมิยาซากิ เลี้ยงต้อนรับคณะของเราในโรงแรม คืนนี้ผมได้พบครอบครัวของเพื่อนครูที่ผมจะพักด้วย ในอีก 2 วัน ข้างหน้าคือ คุณครู อาคิโนริ โยชิมุระ ท่านสอนวิชาพลศึกษา ส่วนนารยาลาออกมาเลี้ยงลูก 2 คน น่ารักทั้งบ้าน คืนนั้นผมได้มีโอกาสสอนเพื่อนครูชาติต่าง ๆ ร่วมรำ

locations in Miyazaki were included in our visiting program. For instances, the Japanese style common hot spring bath , the archaeological excavation sites displaying human traces from Stone Age as well as the present time's community atmosphere, and also the visit to the modern high-rising building of the Ocean Dome Hotel, where a resemblance to Thailand's Suan Sayam Garden and Resort is impressively felt. However the Ocean Dome is under roofing facility that allows bathers to enjoy swimming all year round. The following day was another important day for me because I was accommodated at a home of the host country's teacher named YOSHIMURA Family. Before going directly to the family's home, the host teacher took me for a stroll at Heiwa-Dai Public Park, then to try my hands on the sculpture of Haniwa Dolls, finally stopping over at a supermarket for some shopping before coming his home. I had an intention to cook "TOM YAM GUNG" for the family members but he was afraid it might be too hot for the children to eat . We discussed various topics until late then went to bed. I told him that we might have a chance to meet again in Bangkok (because I was sure I would be unable to come to Japan on my own). Next morning his wife and children went to send me off at the hotel, the father made an excuse for not joining them there because of previous engagement at his school. All the home-stay host families' members lined up in a row to bid us farewell in front of the hotel. The motor coach took us to the airport for a return flight to Tokyo.

Arriving at Tokyo we went to stay at same hotel. Next morning we attended a lecture on Japan's education administration at the office of the Japan Foundation. In the evening the Foundation kindly organized a farewell party for us at their office. All of us were impressed with the different national costumes worn by all the visiting teachers and we exchanged pleasant words in appreciation of the colorful and beautiful national costumes. Thai and Indonesian national costumes attracted many admirers who asked to be photographed with the modeling teachers. Several performances were as usual staged by participating international teachers. The Thai representative performance was using the same Ram Wong song, but there were 5 pairs of dancers demonstrating Thai standard Ram Wong steps, after which the performers invited partners from surrounding audience wherefrom the invitees willingly rushed into the arena and performed the dance with much pleasure to all. There was one free day before the departure date, allowing our group to visit Tokyo Disneyland, but because of the time limit we could only take photographs from the outside.

On November 22nd, 2000, we, the visiting teachers group, took JAL flight and returned to Thailand safe and sound.

Only in 15 days Japan revealed itself before my eyes. This country has welcomed me and left me with lots of impressions, warm friendships, convenience and comfort. My saluting farewell to this country's people who were charming and sincere towards visitors. My thanks go to the Japan Foundation whose contributive role towards the creation of mutual understanding and friendship among the human races is shining like...the Ray... of the Rising Sun!!

ในเพลงรางวัลบ้านเฮา

วันที่ 6 พ.ย. ผมได้เข้าชมโรงเรียนประถมศึกษา ที่โรงเรียน Gakuenkiba nadai มีเด็ก ๆ มาต้อนรับเข้าแถวทำซุ้มดอกซากุระให้คณะครูทุกท่านรอดผ่านพร้อมส่งเสียง Welcome จนพวกเราเข้าหอประชุม ความน่ารักของเด็ก ๆ ใส่บริสุทธิ์ หลังฟังบรรยายจบมีนักเรียนมาเชิญเข้าห้องเรียนได้เข้าดูการสนทนาที่ห้อง 5 มีครูประจำชั้นชื่อครู ซินซึเคะ โอคิยามะ และร่วมรับประทานอาหารมื้อกลางวันด้วย ผมประทับใจในเรื่องความมีระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างยิ่ง ช่วงบ่ายคณะของเราได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนฝึกอาชีพ และศูนย์วิจัยอาหาร เด็ก ๆ กำลังนำเสนอผลงานเป็นกลุ่ม ๆ สถาบันนี้จะมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการวิจัยผลิตภัณฑ์อาหาร การทำเหล้าสาเก ชนิดต่าง ๆ รวมทั้งไวน์

ในวันนี้ ได้นอนโรงแรมสไตล์ญี่ปุ่น ตั้งแต่ห้องนอนไปจนถึงห้องน้ำ อาหารและการแสดง ผมได้แช่น้ำอุ่นในญี่ปุ่น เป็นวันแรกที่ผมได้พูดคุยแลกเปลี่ยนและเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ มากมาย ทั้งความคิดเห็น ความรู้ ภาษา เท่าที่จะสื่อสารกัน ได้กับครูอินโดนีเซีย เพราะนอนห้องละ 4 คน มีผมคนไทยเพียงคนเดียว รุ่งขึ้น (17 พ.ย. 2543) คณะของเราได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงด้านกีฬา และที่โรงเรียนกำลังภาคภูมิใจในขณะนั้นคือมีนักเรียนเป็นตัวแทนทีมชาติไปแข่งขันยูโด ที่ซิดนีย์ และได้เหรียญทองกลับมาฝาก ได้ชมการสาธิตกีฬาชนิดอื่น ๆ เช่น ฟันดาบ คาราเต้ และในช่วงบ่ายก็ได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนพิเศษ เป็นโรงเรียนสำหรับคนพิการทางสมอง ผมไม่เคยเข้าชมในประเทศไทยมาก่อน ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าของไทยจัดการเรื่องนี้อย่างไร รู้แต่ว่ามีนโยบายในโรงเรียนปกติ แต่ครั้งนี้ได้เห็นภาพที่สลดใจ พิสูจน์ดี สงสารระคนกันทุกอารมณ์ ผมเห็นความอดทนและพยายามของครูพี่เลี้ยง และการช่วยเหลือของรัฐบาลแล้วภาคภูมิใจมาก ที่กำลังทุนเพื่อให้เด็ก ๆ เหล่านั้นได้ช่วยตัวเองและอยู่ในสังคมได้ ครูทุกคนกลับคืนมาด้วยอารมณ์ดีด้วยกัน

นอกจากโรงเรียนแล้วผมยังได้ไปศึกษาแหล่งศิลปวัฒนธรรมอื่น ๆ ในมิยาซากิ เช่น การอาบน้ำรวมแบบญี่ปุ่น แหล่งโบราณคดีตั้งแต่ยุคหินถึงวิถีชีวิตของชุมชน รวมไปถึงตึกสูง ของโรงแรม Ocean Dome ที่เป็นเสมือนสวนสยามในประเทศไทย แต่มีหลังคาโดมขนาดใหญ่สำหรับเล่นน้ำได้ทุกฤดู และที่สำคัญในวันถัดมาผมได้พบกับบ้านเพื่อนครู ครอบครัวโยชิโมริ (Yoshimori) ก่อนเข้าบ้านเพื่อนครูได้พาผมไปที่สวนสาธารณะเฮวาได และได้ไปปั่นตึกตาคาฮานิวะ แวะซื้อของในซูเปอร์ ผมตั้งใจจะทำตั้มยักกิ้งให้กินแต่เขาบอกว่าเกรงว่าจะเผ็ดลูก ๆ กินไม่ได้ ผมได้พูดคุยหลายเรื่องราวจนนึกขอตัวนอน และบอกกับเขาว่าหวังว่าเราคงได้พบกันอีกที่กรุงเทพฯ (เพราะที่ญี่ปุ่นผมคงไม่มีทุนมาเป็นแน่) วันรุ่งขึ้นแม่บ้านและเด็ก ๆ มาส่งที่โรงแรม พ่อบ้านบอกและขอโทษผม เมื่อคืนแล้วว่า ดิฉันที่โรงเรียนไปส่งไม่ได้ ครอบครัวอุปถัมภ์ทุกคนยื่นส่งพวกเราที่หน้าโรงแรมเป็นแถวรถพาพวกเราไปส่งที่สนามบินมิยาซากิเพื่อกลับไปเที่ยว

เมื่อกลับถึงโตเกียว ก็พักที่เดิม รุ่งขึ้นต้องไปฟังบรรยายเรื่องการศึกษาในญี่ปุ่น ที่สำนักงานของมูลนิธิ และตอนค่ำมีงานเลี้ยงอำลา โดยมูลนิธิจัดให้ ทุกคนตื่นแต่กับชุดประจำชาติของเพื่อน ๆ ต่างก็อวดสีสันกันสุด ๆ อินโดนีเซีย กับไทยจะมีผู้คนมาขอถ่ายรูปมากที่สุด ชาติต่าง ๆ ออกมาร่วมแสดงเช่นเคย การแสดงของไทยก็ เพลงเดิม แต่ผู้แสดง 10 คนจับคู่กันร่วมมารตราจน แล้วออกไปโค้งเพื่อนครูชาติต่าง ๆ บรรยากาศสนุกสนานมาก ก่อนกลับถึงไทยมีวันว่างให้ 1 วัน คณะพวกเราตกลงกันไปตีสนีย์แลนด์ ได้ถ่ายรูปบริเวณภายนอกเพราะมีเวลาน้อย วันที่ 22 พฤศจิกายน 2543 คณะของพวกเราเดินทางกลับไทยด้วยความปลอดภัยโดยสายการบิน JAL

แผ่นดินญี่ปุ่นที่ผมรู้จัก แม้จะเพียงแค่ว่า 15 วัน แต่ผมก็ได้อะไรมากมายทั้งความอบอุ่น ความสะดวกสบาย ลาก่อนผู้คนที่น่ารัก และจริงใจต่อแขกผู้มาเยือน ขอขอบคุณมูลนิธิญี่ปุ่น ที่ร่วมสร้างความเข้าใจอันดีและมิตรไมตรีระหว่างมนุษยชาติทั้งโลก ประดุจดังแสงแห่ง.....อาทิตย์อุทัย

March, 2001

มีนาคม 2544

Trajectory of a Japanese Novelist

เส้นทางชีวิตของนักประพันธ์ชาวญี่ปุ่นคนหนึ่ง

The Japan Foundation, Bangkok, P.E.N. International Thailand Centre, and Thai Writers Association proudly presented a lecture by a prominent Japanese writer Mr. IKEZAWA Natsuki on 28 March, 2001.

Mr. IKEZAWA was born in Hokkaido (Northern part of Japan) in 1945. He has written many novels, poems and essays, such as an Akutagawa-Prize novel, *"Still Lives"* (1987) and a Tanizaki-Prize novel, *"Downfall of Macias Guili"* (1995). His imaginative world is broad and multidimensional, ranging from questions on cultural identity of human beings in the actual political and social context to cosmic inquires on the relationship between nature and living creatures.

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยจัดให้มีการบรรยายพิเศษ โดยนักเขียนผู้มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น นักชชิตชิ อิเคซาวะ ในวันพุธที่ 28 มีนาคม 2544

อิเคซาวะเกิดที่ฮอกไกโด (ภาคเหนือ ของประเทศญี่ปุ่น)เมื่อปี ค.ศ.1945

เขามีผลงานการเขียนหนังสือ ทั้งที่เป็นนวนิยาย บทกวี และบทความ เป็นต้นว่าเรื่อง *Still Lives* (1987) นวนิยายที่ได้รับรางวัลอะคุตะงาวะและ *Downfall of Macias Guili* (1995) นวนิยายอีกเรื่องที่ได้รับรางวัล ทานิซากิ โลกแห่งจินตนาการของเขากว้างไกลและมากด้วยมิติที่เต็มไปด้วยคำถามเกี่ยวกับมนุษย์ กับธรรมชาติ

Activity Reports

รายการกิจกรรม

From March to June 2001 ตั้งแต่เดือน มี.ค. ถึง มิ.ย. 2544

April, 2001

เมษายน 2544

Teto the Robot: An Opera By the Opera Theatre Konnyakuza

โอเปร่าเรื่อง เตโต หุ่นยนต์ทำขนมปัง โดยคณะละครโอเปร่าคอนยะคุสะ

The Japan Foundation, Bangkok presented a heart warming Japanese opera entitled *"Teto the Robot: An Opera"* by the Opera Theatre Konnyakuza at Thailand Cultural Centre on 3 and 4 April 2001 respectively.

Since opera was first introduced to Japan, the training

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ จัดละครโอเปร่าญี่ปุ่นที่สร้างความอบอุ่นในหัวใจแก่ผู้ชม เรื่อง "เตโต หุ่นยนต์ทำขนมปัง" โดยคณะละครโอเปร่าคอนยะคุสะ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓ และ ๔ เมษายน ๒๕๔๔

เมื่อละครโอเปร่าถูกนำเข้ามาในญี่ปุ่นครั้งแรกนั้น การฝึกฝนอบรม

method as an opera singer was exactly to get the skills to perform on European stages. So many opera singers failed to deliver the songs in Japanese clearly due to lack of training adapted to sing a song in Japanese.

To overcome its fundamental problem, the Opera Theatre Konnyakuza has been striving from its foundation in 1971, to develop operas which clearly tell the story in Japanese to the audience, inventing their own training method named "Konnyaku Exercise". The success of such endeavours has been recognized in various fields.

"Teto the Robot: An Opera" is a romantic science fiction opera, based on the text by Mr. Chong Wi Sin, and composed by Ms. Hagī Kyoko. Amazingly, this was all conducted by eight people playing the roles of over thirty characters. There was a single piano that played enough different sounds to stand up to a full orchestra.

The venue was a full house, with an audience of approximately 500 people on both days. The pretty screen of Thai sub-titles on the stage led the audience to comprehensively understand the story, which made it possible to fill the atmosphere with plenty of laughter and tears. Consequently, the curtain fell amid thunderous applause.

เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนเยี่ยงละครโอเปร่าในยุโรป ดังนั้นนักร้องโอเปร่าจึงไม่ประสบความสำเร็จในการร้องเพลงภาษาญี่ปุ่นในแบบของโอเปร่าต้นฉบับ

ดังนั้นในการที่จะเอาชนะปัญหาพื้นฐาน คณะละครโอเปร่าคณะคุณะคุสะที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ จึงพยายามอย่างหนักที่จะเสนอละครโอเปร่าภาษาญี่ปุ่นในแบบที่พวกเขาพัฒนาขึ้นเอง ด้วยความคิดค้นการบริหารร่างกายแบบ "คอนยะซุซึนมา" และประสบผลสำเร็จ

"เตโต หุ่นยนต์ทำขนมปัง" เป็นละครโอเปร่าแนววิทยาศาสตร์โรแมนติก จากฝีมือการประพันธ์เรื่องของ ชอง วี ซิง และประพันธ์เพลงโดย เคียวโกะ ฮาหิ เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งที่ละครเรื่องนี้ใช้นักแสดงเพียงแปดคนที่ต้องสวมบทบาทตัวละครต่าง ๆ ทั้งสิ้นกว่าสามสิบตัว กับเปียโนเพียงหลังเดียวที่มีพลังจุดดวงดนตรีออเคสตราทั้งวงทีเดียว

การแสดงทั้งสองรอบได้รับความสนใจจากผู้ชมเต็มทุกรอบ คือประมาณ ๕๐๐ คนในแต่ละวัน จอภาพที่เสนอบทบรรยายภาษาไทยบนเวทีช่างน่ารัก และช่วยให้ผู้ชมชาวไทยเข้าใจเรื่องราวได้โดยตลอด ทำให้ได้ซาบซึ้งกับเรื่องราวที่กำลังดำเนินไป เราจึงได้เห็นทั้งรอยยิ้ม และน้ำตาของผู้ชม ม่านปิดฉากลงพร้อมกับเสียงปรบมือแสดงความชื่นชมจากคนดูอย่างกึกก้อง

Japanese Cinema Caravan March-June 2001 คาราวานภาพยนตร์ญี่ปุ่น มีนาคม-มิถุนายน 2544

Date	School/Institution		No. of Audience (Prs.)
May 29,2001	Srisawat Withayakarn School	ร.ร. ศรีสวัสดิ์วิทยาคาร	300
May 30,2001	Satri Srinan School	ร.ร. สตรีศรีน่าน	300
May 30,2001	Bor Suak Withayakarn School	ร.ร. บ่อสวกวิทยาคาร	500
May 31,2001	Nan Nakorn School	ร.ร. น่านนคร	200
June 11,2001	Yala Rajaphat Institute	สถาบันราชภัฏยะลา	300
June 12,2001	Satree Yala School	ร.ร. สตรียะลา	350
June 12,2001	Kanarajsadornbumroong Yala School	ร.ร. คณะราษฎร์บำรุงยะลา	250
June 13,2001	Pradung Pracha Commercial School	ร.ร. ผดุงประชาพานิชยคาร	450

Total Viewers 2,650

May, 2001

พฤษภาคม 2544

R Lecture on Thai Traditional Culture

The annual lecture series on Thai traditional culture was held on 31 May and 7 June 2001 at the main hall of Japan Cultural Center, Bangkok. The lecture series is co-organized by the Japan Foundation, Bangkok and the Japanese Volunteer Group of the National Museum, Bangkok every year to enhance the deep understanding of Thai traditional culture mainly for Japanese residents in Thailand.

This year the lectures were focused on the topics of Ramakien and Ayutthaya, including the introduction of Thai traditional instruments. More than 150 participants listened to the detailed explanation by the members of the Japanese Volunteer Group with carefully selected slides and music tapes.

June, 2001

A Young Family Expo 2001

The Japan Foundation, Bangkok participated in the Young Family Expo 2001 held by Family Direct Co., Ltd. at Sirikit Convention Centre during June 22 through 24, 2001.

The said event was held with a view to stimulate children's imagination by organizing several activities such as story-telling, book reading, etc. Besides each family member who attended the fair was able to encounter various kinds of products for children that help them develop their body, mind and wisdom.

The Japan Foundation, Bangkok provided three activities at the booth in the international area, presenting Japanese folk tale and story-telling, "Origami", the art of paper folding and Japanese toys, which children and parents could play with. All activities were paid much attention by children and adults. This was another activity, which The Japan Foundation, Bangkok cooperated with the private sector to promote the cultural exchange for children's development.

การบรรยายเรื่องวัฒนธรรมไทยแบบประเพณี

การบรรยายจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีโดยมูลนิธิญี่ปุ่น และกลุ่มแม่บ้านอาสาสมัครพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร โดยในปีนี้จัดขึ้นในวันที่ 31 พฤษภาคม และวันที่ 7 มิถุนายน 2544 ณ ห้องประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่น กรุงเทพฯ มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยแบบประเพณีแก่ชาวญี่ปุ่นที่พำนักอยู่ในประเทศไทยให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

หัวข้อการบรรยายในปีนี้เป็นคือ รามเกียรติ์ และอยุธยา พร้อมทั้งการแนะนำเครื่องดนตรีไทย มีผู้สนใจเข้าฟังการบรรยายประกอบสไลด์ และเทปเพลงโดยสมาชิกจากกลุ่มแม่บ้านอาสาสมัครพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนครประมาณ 150 คน

มิถุนายน 2544

มหกรรมโลกแห่งจินตนาการ และนิทานเด็กนานาชาติ

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ เข้าร่วมจัดกิจกรรมในงานมหกรรมโลกแห่งจินตนาการและนิทานเด็กนานาชาติ ตามคำเชิญของบริษัทแฟมิลี ไดเรค ผู้จัดงานดังกล่าว ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 22-24 มิถุนายน 2544

มหกรรมดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมจินตนาการของเด็ก ๆ ผ่านกิจกรรมการเล่า การอ่านนิทาน และอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ครอบครัวที่ไปร่วมงานยังจะได้พบกับสินค้าสำหรับเด็กนานาชาติที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาของเด็ก ๆ อีกด้วย

สำหรับกิจกรรมที่มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ นำไปเสนอนในงานนี้ เราได้จัดกิจกรรมเด่น ๆ สามอย่างด้วยกัน ได้แก่ มุมนิทาน มุมพับกระดาษโอริงามิ และมุมสนุกกับของเล่นญี่ปุ่น ทุก ๆ กิจกรรมได้รับความสนใจจากเด็ก ๆ และผู้ปกครองเป็นอย่างมาก นับเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ได้ร่วมกับภาคเอกชนในการมีส่วนเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็ก ๆ และผู้ใหญ่ที่มาร่วมงานดังกล่าว

2001 Haiku Award Presentation Ceremony

Pursuing the 2001 Haiku Contest Award Announcement in May, Japan Airlines and The Japan Foundation, Bangkok co-organized the Haiku Award Presentation Ceremony, which was graciously presided over by H.R.H. Princess Soamsawali and H.R.H. Princess Bhjarakitiyabha, on June 30, 2001 at Vipavadee Grand Ballroom, the Sofitel Central Plaza Hotel. Attending the ceremony were H.E. Mr. AKAO Nobutoshi, the Ambassador of Japan in Thailand and Madam, Mr. SEKI Hitoshi, Japan Airlines'

Regional Manager and Madam, Mr. HOMMA Yutaka, the Japan Foundation, Bangkok's Director General, Japan Airlines staff, the Japan Foundation staff, judges, representatives from the Department of Education of Bangkok Metropolitan Administration, the Office of the National Primary Education Commission and the Office of the Private Education Commission, winning students, teachers, parents and mass media.

Mr. SEKI Hitoshi, Japan Airlines Regional Manager delivered his address in English followed by a translation into Thai language. After that Mr. SEKI presented a donation and souvenirs to the two princesses. Then H.R.H. Princess Soamsawali graciously presented souvenirs to the judges and awards to the 50 winning students. There was a group photo taking before both princesses proceeded to view the Haiku Exhibition and departed.

It is an honour and a pride of those winning students to have an opportunity to receive the award directly from H.R.H. Princess Soamsawali, who has always extended her kindness to all and graciously presides over the ceremony every year since H.R.H. Princess Bhjarakitiyabha won the first Haiku Contest organized by Japan Airlines in 1990.

งานประถนรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดบทกลอนไฮกุประจำปี พ.ศ. 2544

ตามที่สายการบินเจแปนแอร์ไลน์และมูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ ได้ร่วมกันจัดการประกวดบทกลอนไฮกุสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายประจำปี พ.ศ. 2544 ในหัวข้อ "เมืองในฝัน" และได้ประกาศผลการตัดสินให้ทราบโดยทั่วกันแล้วเมื่อเดือนพฤษภาคม ดังนั้นจึงได้มีการจัดพิธีประถนรางวัลแก่ผู้ชนะการประกวดทั้ง 50 คน โดยได้รับพระกรุณาจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชทินนิตมาตุ พร้อมด้วยพระเจ้าหลานเธอพระองค์

เจ้าพระกิติยาภาเสด็จเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ณ ห้องวิภาวดีบอลรูม โรงแรมเซ็นทรัล พลาซ่า ซึ่งมีพณ.ท่าน นายโนบุโตะชิ อาคาโอะ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทยและภริยา นายฮิโตะชิ เซกิ รองประธานและผู้จัดการภาค สายการบินเจแปนแอร์ไลน์ประจำประเทศไทยและอินโดจีนและภริยา นายยูทาคะ ฮิมมะ ผู้อำนวยการ มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ พนักงานสายการบินเจแปนแอร์ไลน์ เจ้าหน้าที่มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ คณะกรรมการตัดสิน เจ้าหน้าที่จากสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน นักเรียนที่ชนะการประกวด ผู้ปกครองและครู ตลอดจนสื่อมวลชนเข้าร่วมเสด็จ

พิธีเริ่มด้วย นายฮิโตะชิ เซกิ รองประธานและผู้จัดการภาค สายการบินเจแปนแอร์ไลน์ประจำประเทศไทยและอินโดจีน กราบทูลรายงานความเป็นมาของการจัดงาน ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลและของที่ระลึกแด่ทั้งสองพระองค์ พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชทินนิตมาตุประถนของที่ระลึกแก่คณะกรรมการตัดสิน ประถนรางวัลและเกียรติบัตรแก่นักเรียนที่ชนะการประกวด ฉายพระรูปหมู่ จากนั้นทั้งสองพระองค์เสด็จทอดพระเนตรนิทรรศการบทกลอนไฮกุสำนวนได้รับรางวัลทั้ง 50 สำนวน

นับเป็นเกียรติประวัติอันน่าภาคภูมิใจสำหรับนักเรียนที่ชนะการประกวดที่ได้มีโอกาสรับประถนรางวัลจากพระหัตถ์พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชทินนิตมาตุผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตา และทรงพระกรุณาเสด็จมาเป็นประธานในพิธีดังกล่าวทุกปี หลังจากที่พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพระกิติยาภทรงชนะการประกวดบทกลอนไฮกุเมื่อปี พ.ศ. 2533 ซึ่งเป็นปีแรกของการจัดการประกวดบทกลอนไฮกุที่สายการบินเจแปนแอร์ไลน์จัดขึ้น

WEEKEND THEATER

March

March 2	I Am You, You Are Me	112 mins
2 มี.ค.	ฉันคือเธอ เธอคือฉัน	112 นาที
March 9	The Terrible Couple	108 mins
9 มี.ค.	วัยรุ่นคู่อ่อน	108 นาที
March 16	Kohei's Race	113 mins
16 มี.ค.	โคเฮ	113 นาที
March 23	This Window Is Yours	95 mins
23 มี.ค.	หน้าต่างบานนี้เป็นของเธอ	95 นาที
March 30	Aiko Sweet Sixteen	98 mins
30 มี.ค.	สาวสิบหก	98 นาที

April

April 20	Beijing Watermelon	135 mins
20 เม.ย.	แตงโมปักกิ่ง	135 นาที
April 27	Sayonara Fraulein	92 mins
27 เม.ย.	ลาก่อนสาวน้อย	92 นาที

May

May 4	Nowhere Man	107 mins
4 พ.ค.	ชายผู้ไร้ความสามารถ	107 นาที
May 11	The Old Bear Hunter	103 mins
11 พ.ค.	ตามล่า	103 นาที
May 18	Uneasy Encounters	118 mins
18 พ.ค.	ความกลัวของผู้คน	118 นาที
May 25	Good-Bye for Tomorrow	142 mins
25 พ.ค.	ลาก่อนพรุ่งนี้	142 นาที

June

June 1	Twinkle	103 mins
1 มิ.ย.	ส่องแสงพราว	103 นาที
June 8	The Love Suicides at Sonezaki	88 mins
8 มิ.ย.	รักประหารที่ไซเนซากิ	88 นาที
June 15	Kids Return	107 mins
15 มิ.ย.	สองเกลอ	107 นาที
June 22	Rainbow Kids	119 mins
22 มิ.ย.	แกงค์เด็กสายรุ้ง	119 นาที
June 29	Abduction	109 mins
29 มิ.ย.	ส่องแสงพราว	109 นาที

Ashton, Dore. *The Delicate Thread: Teshigahara's Life in Art*. Tokyo: Kodansha, 1997.

MATSUO, Basho. *The Narrow Road to Oku*. Translated by Donald Keene. Tokyo: Kodansha, 1996.

Tokyo: Kodansha, 1997.

INABA, Kazuya. *Japanese Homes and Lifestyles: An Illustrated Journey through History*. Translated by John Bester. Tokyo: Kodansha, 2000.

New Arrivals

(Last update : June 29, 2001)

Boehm, Deborah Boliver. *A Zen Romance: One Woman's Adventures in a Monastery*. Tokyo: Kodansha, 1996.

Brown, Azby. *The Japanese Dream House: How Technology and Tradition Are Shaping New Home Design*. New York: Kodansha, 2001.

Conduit, Anne. *Educating Andy: The Experience of a Foreign Family in the Japanese Elementary School System*. Tokyo: Kodansha, 1996.

De Prospero, Dan. *Illuminated Spirit: Conversations with a Kyudo Master*. Tokyo: Kodansha, 1996.

Dolls to Remember. Tokyo: Kodansha, 1997.

Dynamic Sumo. Tokyo: Kodansha, 1994.

EKIGUCHI, Kunio. *Japanese Crafts and Customs: A Seasonal Approach*. Tokyo: Kodansha, 1987.

Eyewitness to History: The First Americans in Postwar Asia. Revised Edition. Edited by Otis Cary. Tokyo: Kodansha, 1995.

FURUTA, Shokin. *Sengai: Master Zen Painter*. Translated by TSUKIMURA Reiko. Tokyo: Kodansha, 2000.

HAYAKAWA, Noriko. *Simple Flowers: Arrangements and Floral Accents for the Home*. Translated by Joseph La Penta. Tokyo: Kodansha, 2000.

HIBI, Sadao. *The Colors of Japan*. Translated by John Bester. Tokyo: Kodansha, 2000.

IKENAMI, Shotaro. *Ninja Justice: Six Tales of Murder and Revenge*. Translated by Gavin Frew. New York: Kodansha, 1991.

IKEZAWA, Natsuki. *Still Lives*. Translated by Dennis Keene.

INOUE, Shinichi. *Putting Buddhism to Work: A New Approach to Management and Business*. Translated by Duncan Ryuken Williams. Tokyo: Kodansha, 1997.

Japan: A Bilingual Atlas. Tokyo: Kodansha, 1991.

Japan: A Living Portrait. Revised edition. Tokyo: Kodansha, 1994.

KAWASHIMA, Chuji. *Japan's Architecture: Traditional Thatched Farmhouses*. Translated by Lynne E. Riggs. Tokyo: Kodansha, 1986.

Keene, Donald. *On familiar Terms: To Japan and Back, a Lifetime Across Cultures*. Tokyo: Kodansha, 1996.

KOBAYASHI, Katsuyo. *The Quick and Easy Japanese Cookbook: Great Recipes from Japan's Favorite TV Cooking Show Host*. Tokyo: Kodansha, 2000.

KOBAYASHI, Shigenobu. *Colorist: A Practical Handbook for Personal and Professional Use*. Tokyo: Kodansha, 1998.

KOIZUMI, Kazuko. *Traditional Japanese Furniture: A Definitive Guide*. Translated by Alfred Birnbaum. Tokyo: Kodansha, 1986.

KONDO, Hiroshi. *The Book of Sake*. Tokyo: Kodansha, 1996.

Kuroyanagi, Tetsuko. *Totto-chan's Children: A Goodwill Journey to the Children of the World*. Translated by Dorothy Britton. Tokyo: Kodansha, 1997.

Law and Business in Japan. new edition. Edited by KAWAMURA Akira. Tokyo: Commercial Law Centre, 2000.

Love Songs from the Man'yoshu: Selections from a Japanese Classic. Translated by Ian Hideo Levy. Tokyo: Kodansha, 2000.

Malm, William P. Traditional Japanese Music and Musical Instruments. Tokyo: Kodansha, 2000.

March, Robert M. The Japanese Negotiator: Subtlety and Strategy beyond Western Logic. Tokyo: Kodansha, 1988.

_____. Reading the Japanese Mind: The Realities behind Their Thoughts and Actions. Tokyo: Kodansha, 1996.

MATSUBA, Kazukiyo. Ando Architect. Translated by Lynne E. Riggs. Tokyo: Kodansha, 1998.

NAGAYAMA, Kokan. The Connoisseur's Book of Japanese swords. Translated by MISHINA Kenji. Tokyo: Kodansha, 1997.

ODA, Makoto. A Hiroshima Novel H. Translated by D. H. Whittaker. Tokyo: Kodansha, 1995.

OTOTAKE, Hirotsada. No One's Perfect. Translated by Gerry Harcourt. Tokyo: Kodansha, 1998.

OZAWA, Hiroshi. Kendo: The Definitive Guide. Translated by Angela Turzynski. Tokyo: Kodansha, 1997.

OZAWA, Hiroyuki. The Great Festivals of Japan: Spectacle and Spirit. Translated by John Bester. Tokyo: Kodansha, 1999.

Price, Margaret. Classic Japanese Inns & Country Getaways. Tokyo: Kodansha, 1999.

Reid, T.R. Ski Japan! Tokyo: Kodansha, 1994.

SATO, Seizaburo. Postwar Politician: The Life of Former Prime Minister Masayoshi Ohira. Translated by William R. Carter. Tokyo: Kodansha, 1990.

SATO, Yoshio. Animal Origami. Tokyo: Kodansha, 1996.

Senoh, Kappa. A Boy Called H: A Childhood in Wartime Japan. Translated by John Bester. Tokyo: Kodansha, 1999.

Short, Kevin. Nature in Tokyo. Tokyo: Kodansha, 2000.

Stone Soup. Edited by WATANABE Setsuko. Tokyo: Kodansha, 1996.

Mahathir, Mohamad. and ISHIHARA, Shintaro. The Voice of Asia: The Leaders Discuss the Coming Century. Translated by Frank Baldwin. Tokyo: Kodansha, 1995.

WATANABE, Junichi. A Lost Paradise. Translated by Juliet Winters Carpenter. Tokyo: Kodansha, 2000.

Watson, Brian N. The Father of Judo: A Biography of Jigoro Kano. Tokyo: Kodansha, 2000.

YAMANAKA, Norio. The Book of Kimono. Tokyo: Kodansha, 1982.

YONEDA, Soei. Zen Vegetarian Cooking. Tokyo: Kodansha, 1998.

YOSHIKAWA, Eiji. Fragments of a Past: A Memoir. Translated by Edwin McClellan. Tokyo: Kodansha, 1996.

YOSHIMURA, Akira. Battleship Musashi: The Making and Sinking of the World's Biggest Battleship. Translated by Vincent Murphy. Tokyo: Kodansha, 1999.

Check out The Japan Foundation Bangkok, Web Site

The Japan Foundation was established in 1972 to promote international cultural exchange between Japan and other countries. The Japan Foundation, Bangkok is one of the twenty overseas field offices of The Japan Foundation, and it has three parts, **JCC** : The Japan Cultural Center, **BLC** : Bangkok Language Center (for Japanese Language instruction), and the **Library Service**.

Fukuoka Asian Culture Prizes

รางวัล “วัฒนธรรมแห่งเอเชีย-ฟูกูโอกะ”

On July 12, 2001, the Japan Foundation and Fukuoka City Government held a press conference to announce that Mr. Thawan Duchanee, a great Thai painter, was selected as one of the laureates of the 12th Fukuoka Asian Culture Prizes 2001. Mr. Thawan attended the press conference and many people gathered to celebrate this happy occasion.

So this issue reports on Fukuoka Asian Culture Prizes and Fukuoka City.

Introduction of Fukuoka City

Fukuoka City with 1.33 million residents is located on the northern coast of Kyushu, the southernmost of the four main islands of Japan. It serves as the center of politics, economy and culture in Kyushu. Situated in proximity to the Korean Peninsula and China, Fukuoka has long been a gateway for economic and cultural exchanges with its Asian neighbors. On the basis of these historical and geographical links, the city has been working hard on many levels to foster bet-

เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔ มูลนิธิญี่ปุ่น ร่วมกับรัฐบาลท้องถิ่นจังหวัดฟูกูโอกะ ได้จัดแถลงข่าวแก่สื่อมวลชน เพื่อประกาศว่า ศิลปินชาวไทยผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในระดับนานาชาติ คือคุณถวัลย์ ดัชนี ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ได้รับรางวัลในงาน “มอบรางวัลวัฒนธรรมแห่งเอเชียประจำปี ๒๕๔๔ จากจังหวัดฟูกูโอกะ ปีที่ ๑๒” คุณถวัลย์ ดัชนี ได้ไปร่วมงานแถลงข่าวดังกล่าวนี้ และได้มีผู้มาร่วมแสดงความยินดีในครั้งนี้อย่างมากมาย

ดังนั้น รายงานฉบับนี้ จึงขอเสนอเรื่องราวของงานมอบรางวัลดังกล่าว พร้อมกับเรื่องราวของจังหวัดฟูกูโอกะ เพื่อท่านผู้อ่านได้ทราบ ดังต่อไปนี้

แนะนำจังหวัดฟูกูโอกะ

ฟูกูโอกะ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีประชากร ๑.๓๓ ล้านคน ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลด้านทิศเหนือของเกาะคิวชู ซึ่งเป็นเกาะใหญ่ หนึ่งในสี่เกาะของญี่ปุ่นที่ตั้งอยู่ทางใต้สุดกว่าเกาะอื่น ๆ เป็นศูนย์กลางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของเกาะคิวชู โดยที่ท่าเลที่ตั้งของเกาะอยู่ก่อนไปทางประเทศจีนและเกาหลี ฟูกูโอกะ จึงมีบทบาทในการเป็นประตูผ่านเข้าออกของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียมาเป็นเวลาช้านาน

ter relationship with the rest of Asia towards the goal of becoming a 'center of cultural exchange in Asia'. (Further information about Fukuoka City can be gained through its website at <http://www.city.fukuoka.jp/>)

Cultural Events

In 1989, under the theme of 'Searching for New Communication in Our World', the "Asian-Pacific Exposition: Fukuoka '89" was held in commemoration of the 100th anniversary of municipalization of Fukuoka. This exposition was so successful that it produced other fruit, the city's establishing of the Fukuoka Asian Culture Prizes the following year, as well as Asian Month Festival. Every September, in addition to the programs of the Prizes, the city hosts "Focus on Asia - The Fukuoka International Film Festival", and the "Asian-Pacific Festival" to provide its citizens with various opportunities to encounter and experience the diversity of Asian culture, science and arts.

Academic and Cultural Institutions

The Asian-Pacific Center (APC) was established in 1992 through cooperation with the academic world, business sector and Fukuoka City. Under its basic policy of 'cross-cultural understanding' and 'local development', the APC promotes international exchange activities, focusing on locally-based collaborative research, to contribute to mutual understanding and balanced growth in the Asian-Pacific region. (<http://www.apc.or.jp/>)

In addition, the Fukuoka Asian Art Museum (FAAM) was opened in 1999. It now possesses over 1,000 of Asian modern and contemporary artworks, and continues collecting a variety of artworks such as paintings, sculptures, prints, crafts and so on comprehensively. As a pillar of FAAM's projects, the museum conducts Residential Programs. It invites Asian artists and researchers for a certain period of time to Fukuoka for their residential creation and research. The museum also has a function of educational outreach to provide the citizens with opportunities to have deeper understanding of Asian art and culture through workshops, lectures, and various other programs.

(<http://faam.city.fukuoka.jp/>)

Outline of the Fukuoka Asian

24 Culture Prizes

JAPAN The Fukuoka Asian Culture
LETTER Prizes were established in 1990 in
order to maintain and foster Asian
culture and promote the recogni-

The Fukuoka Asian Culture Prize Medal

นาน บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ในประวัติศาสตร์ และความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ ดังกล่าวนี ังหวัดฟูกูโอกะ จึงมีหน้าที่สำคัญมากในหลากหลายระดับ เพื่อที่จะทะนุถนอมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านทั้งปวงในทวีปเอเชีย เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในอันที่จะกลายเป็น "ศูนย์กลางของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศในเอเชียด้วยกัน" ในอนาคต (ข้อมูลข่าวสารนอกเหนือจากนี้ที่ เกี่ยวกับฟูกูโอกะ จะทราบได้จากเว็บไซต์ โปรดคลิกไปที่ <http://www.city.fukuoka.jp/>)

กิจกรรมสำคัญทางวัฒนธรรมที่ผ่านมา

ในปี ๒๕๓๒ ในโอกาสฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี ของการเริ่มต้นจัดตั้งระบบเทศบาลท้องถิ่นในฟูกูโอกะ ได้มีการจัดนิทรรศการ เรียกว่า

"นิทรรศการ เอเชีย-แปซิฟิก ฟูกูโอกะ ๘๘" ขึ้น โดยมีแนวคิดหลักของงานอยู่ที่ "การค้นหาวិถุทางใหม่ในการสื่อสารระดับโลก" งานนิทรรศการดังกล่าว ได้รับความสำเร็จมากจนกระทั่งก่อให้เกิดผลตามมา นั่นก็คือการสถาปนา "รางวัลวัฒนธรรมเอเชีย-จังหวัดฟูกูโอกะ" ขึ้น ในปีถัดจากปีนั้นเป็นครั้งแรก และยังมี การสถาปนา "เทศกาลเดือนแห่งเอเชีย" ขึ้นอีกด้วย ทุก ๆ ปี ในเดือนกันยายน นอกจากจัดพิธีมอบรางวัลดังกล่าวแล้ว ฟูกูโอกะ ยังเป็นเจ้าภาพจัด "เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองฟูกูโอกะ - เป้าหมายหลักเอเชีย" ตลอดจน "เทศกาลเอเชีย-แปซิฟิก" โดยมุ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนของฟูกูโอกะ ได้พบปะและได้รับประสบการณ์จากวัฒนธรรมเอเชียอันหลากหลายจากวิทยาศาสตร์ และ ศิลปะแห่งเอเชียด้วย

สถาบันต่าง ๆทางวิชาการและวัฒนธรรม

ศูนย์เอเชีย-แปซิฟิก (เอพีซี) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๕ (๑๙๙๒) ด้วยความร่วมมือ กับภาควิชาการ กับภาคธุรกิจ และเมืองฟูกูโอกะ โดยมีนโยบายพื้นฐานคือ เพื่อ "ความเข้าใจลึกซึ้งในวัฒนธรรมข้ามชาติ" และเพื่อ "การพัฒนาของ

The Diploma of Honor bound in traditional Hakata obi material

tion of its value with a view to instituting a basic framework for mutual learning and active interaction among Asian people. The awardees are to be selected among individuals or organizations that have made outstanding contributions to preserving and creating unique and diverse cultures in Asia.

There are three Prize Categories; Grand Prize (prize money : five million yen), Academic Prize (prize money : three million yen), and Arts and Culture Prize (prize money : three million yen). Since its establishment in 1990, 45 laureates were awarded until the 11th Fukuoka Asian Culture Prizes 2000.

The candidates are to be recommended by approximately 4,000 nominators, which include the experts of academic research, education, arts and culture, and the press throughout the world. Among a large number of nominations from these nominators and some of the past laureates, the 4 laureates are finally selected through several processes.

The winners of 2001

In 2001, the Grand Prize was awarded to Prof. Muhammad Yunus from Bangladesh, the Academic Prize to Prof. HAYAMI Yujiro from Japan, and the Arts and Culture Prizes to Mr. Thawan Duchanee from Thailand and Ms. Marilou Diaz-Abaya from the Philippines.

Mr. Thawan is the fourth Thai laureate, following M.R. Kukrit Pramoj (writer, statesman) in 1990, Prof. M.C. Subhadradis Diskul (archaeologist, art historian) in 1994 and Prof. Nidhi Eosewong (historian) in 1999.

Official Events

The Prize Presentation Ceremony is held in Fukuoka every September. The Prize Medal and Diploma of Honor are presented to each laureate at the ceremony. The laureates deliver speeches upon receiving the prizes and express their views on the Fukuoka Asian Culture Prizes and Asia. Each laureate's personal history, profile and achievement are also introduced. Other official events include seminars, performances and school visits by laureates. These events provide Fukuoka citizens with opportunities to appreciate Asian culture, science, and arts.

In 2001, Mr. Thawan was invited to Fukuoka to attend the Prize Presentation Ceremony on September 13. In celebration of

ถิ่น" ศูนย์เอเชีย-แปซิฟิก ส่งเสริมการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนต่าง ๆ กับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นไปทางการค้นคว้าร่วมกันในระดับท้องถิ่น เพื่อมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเพื่อความเจริญเติบโตอย่างสมดุล ในภูมิภาค เอเชีย-แปซิฟิก (<http://www.apc.or.jp/>)

ความเป็นมาของรางวัลวัฒนธรรมเอเชีย-ฟูกูโอกะ

เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๓ (๑๙๙๐) เพื่อที่จะดำรงไว้ และให้การอุปถัมภ์แก่ วัฒนธรรมของเอเชีย ตลอดจนส่งเสริมให้คุณค่าของวัฒนธรรมเอเชีย เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป โดยมุ่งหมายที่จะสร้างขอบเขตชนพื้นฐานของการเรียนรู้และ รู้จักซึ่งกันและกัน มีการปฏิบัติตอบสนองกันและกันอย่างจริงจังในระหว่างชาว เอเชียด้วยกัน ผู้ที่จะได้รับเลือกให้รับรางวัลนี้ จะคัดเลือกจากบุคคล หรือจาก องค์กร ที่ได้มีผลงานอันโดดเด่น ซึ่งตอบสนองต่อการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ และหลากหลายของเอเชียมาแล้ว

รางวัลนี้มีสามประเภท ได้แก่ รางวัลใหญ่ หรือ แกรนด์ ไพร์ซ (เป็นเงินรางวัล ๕ ล้านเยน) รางวัลด้านวิชาการ หรือ อะคาเดมิก ไพร์ซ (เงินรางวัล ๓ ล้านเยน) และ รางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม หรือ อาร์ต แอนด์ คัลเจอร์ ไพร์ซ (เงินรางวัล ๓ ล้านเยน) นับแต่เริ่มก่อตั้งสถาบันนี้เมื่อปี ๑๙๙๐ เป็นต้นมา มีผู้ได้รับรางวัลเหล่านี้ไป แล้ว ๔๕ ราย จนถึงปี ๒๕๔๓ (๒๐๐๐) ซึ่งเป็นปีที่ ๑๑ นับแต่การก่อตั้งเป็นต้นมา

ผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อเข้ารับรางวัล จะต้องเป็นผู้สันทนุประมาณ ๔๐๐ ราย ซึ่งในจำนวนดังกล่าวนี้รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ ในด้านการค้นคว้าทางวิชาการทาง ด้านการศึกษา ด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ตลอดจนสื่อมวลชนทั่วโลก จากบรรดา ผู้เสนอชื่อ ให้รับการคัดเลือกดังกล่าวนี้ และบางทีก็มาจากผู้ที่เคยได้รับรางวัลมาก่อน แล้ว จะคัดเลือกให้เหลือเพียง ๔ รายในที่สุด โดยผ่านกระบวนการหลายประการ

ผู้ได้รับรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ (๒๐๐๑)

ในปีนี้ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้รับรางวัลใหญ่ คือ ศาสตราจารย์ มูฮัมหมัด ยูนุส จากบังกลาเทศ รางวัลด้านวิชาการ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ฮะยะมิ ยูโระ และรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ คุณถวัลย์ ดัชนี จากประเทศไทย กับ คุณมาริลู ดิแอซ-อบายา จากฟิลิปปินส์

คุณถวัลย์ ดัชนี เป็นคนไทยรายที่ ๔ ที่ได้รับรางวัลนี้ โดยสามท่านแรก คือ ท่านอาจารย์ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (นักเขียนและรัฐบุรุษ) ได้รับเมื่อปี ๑๙๙๐ (๒๕๓๓) ท่านที่สองได้แก่ ศาสตราจารย์ ม.จ. สุภัทรดิศ ดิศกุล (นักโบราณคดี และ นักประวัติศาสตร์ศิลปะ) ในปี ๑๙๙๔ (๒๕๓๗) และท่านที่สาม ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร. นิธิ เอียวศรีวงศ์ (นักประวัติศาสตร์) ในปี ๑๙๙๙ (๒๕๔๒)

การจัดงานมอบรางวัลอย่างเป็นทางการ

ทุก ๆ ปี มีการจัดพิธีมอบรางวัลอย่างเป็นทางการในเดือนกันยายน ในพิธี ดังกล่าว จะมีพิธีมอบเหรียญสดุดีเกียรติคุณ และประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติ ให้ แก่ผู้ได้รับรางวัลทุกท่าน ผู้ได้รับรางวัลจะกล่าวสุนทรพจน์ต้อนรับมอบรางวัล และแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล เกี่ยวกับรางวัลวัฒนธรรมเอเชีย-ฟูกูโอกะ และ เกี่ยวกับทวีปเอเชียด้วย นอกจากนี้ ยังได้รับการแนะนำให้สาธิตงานที่ได้รับรางวัล ส่วนตัว มุมมอง และ ความสำเร็จในอาชีพของแต่ละท่านด้วย กิจกรรม อย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่จัดไว้สำหรับผู้ได้รับรางวัลเหล่านี้ ได้แก่ การจัดสัมมนา จัดการแสดงบนเวที และการจัดให้เยี่ยมชมเยียนโรงเรียน กิจกรรมที่จัดดังกล่าวนี้ ทำให้ชาวเมืองฟูกูโอกะมีโอกาสได้ชื่นชมกับวัฒนธรรม ตลอดจนวิทยาศาสตร์ และศิลปะของเอเชีย

ในปีนี้ คุณถวัลย์ ดัชนี ได้รับเชิญให้เดินทางไปเยือนฟูกูโอกะ เพื่อร่วมใน พิธีมอบรางวัลและประกาศเกียรติคุณอย่างเป็นทางการ ในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๔ เพื่อเป็นการฉลองโอกาสที่ท่านได้รับรางวัลครั้งนี้ นิทรรศการแสดง ศิลปะร่วมสมัย ภายใต้หัวข้อว่า "ถวัลย์ ดัชนี - แสงแปลบปลาบและความมืด" จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึง ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ ที่หอศิลปะของ พิพิธภัณฑ์ฟูกูโอกะ เอเชียัน อาร์ต คิลป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องท่านนี้ ได้กล่าวสุนทรพจน์

The 12th Fukuoka Asian Culture Prizes 2001 Laureates

รายนามบุคคลผู้ได้รับรางวัลวัฒนธรรมเอเชีย-ฟูกูโอกะ ปีที่ ๑๒

GRAND PRIZE

Muhammad Yunus

(Bangladesh : Poverty Eradication)

Founding the Grameen (rural) Bank to realize his idea for creative small loans with no mortgage to poor village women of Bangladesh, Professor Muhammad Yunus became a leading practical economist who challenged the modern issues of development and the eradication of poverty. "Micro-credit" under his initiation has won international acclaim and is practiced in more than 60 countries.

รางวัลใหญ่ (แกรนด์ ไพร์ซ์)

ได้แก่ มุฮัมมัด ยูนุส

(จากบังกลาเทศ สาขา การจัดการความยากจน)

ได้ก่อตั้งธนาคาร กรามีน (ชนบท) เพื่อตอบสนองแนวความคิดให้เป็นรูปธรรมของท่าน ซึ่งประสงค์จะจัดเงินกู้รายย่อยให้แก่สตรีชนบทยากจนในหมู่บ้านของบังกลาเทศ โดยไม่ต้องมีการจำนองใด ๆ ศาสตราจารย์ มุฮัมมัด ได้กลายเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่นักเศรษฐศาสตร์ภาคปฏิบัติขั้นแนวหน้า ผู้ซึ่งได้ทำหายปัญหาในยุคปัจจุบันอันได้แก่การพัฒนาและจัดการความยากจน "ไมโคร-เครดิต" ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มของท่าน ได้รับการสรรเสริญจากนานาประเทศ และได้นำไปปฏิบัติแล้วในกว่า ๖๐ ประเทศ

ACADEMIC PRIZE

HAYAMI Yujiro

(Japan : Development Economics)

Professor HAYAMI Yujiro is a leading Asian economist who has explored the theoretical approach known as "Hayami Development Economics". His unique approach incorporates the perspective of the community and its relationship to the market and the state. It was devised from surveys of agricultural villages in the Philippines and other Asian countries over a quarter century. His theories have contributed greatly to policy research for development throughout the world by providing an innovative guide to developing and developed countries alike.

รางวัลด้านวิชาการ (อะคาเดมิก ไพร์ซ์)

ได้แก่ ฮะยะมิ ยูยิโระ

(จากญี่ปุ่น สาขา เศรษฐศาสตร์การพัฒนา)

ศาสตราจารย์ ฮะยะมิ ยูยิโระ เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวเอเชียระดับแนวหน้าคนหนึ่ง ซึ่งได้ค้นคว้าหาวิธีทางด้านทฤษฎี ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "เศรษฐศาสตร์การพัฒนาระดับฮะยะมิ" วิธีการอันนับว่าโดดเด่นของท่านในเข้าถึงปัญหา ก็คือ การรวมเอามุมมอง และความสัมพันธ์ของชุมชนท้องถิ่นเข้ากับตลาดและกับรัฐ วิธีการดังกล่าวเป็นผลมาจากการสำรวจหมู่บ้านเกษตรกรในฟิลิปปินส์ และในประเทศเอเชียอื่น ๆ ตลอดช่วงเวลานานกว่า ๑ ใน ๔ ของศตวรรษ ทฤษฎีของท่านมีคุณประโยชน์อย่างยิ่งหลวงต่อ การค้นคว้านโยบาย เพื่อการพัฒนาทั่วโลก ด้วยการจัดหาแนวทางนำร่องใหม่ ๆ ให้แก่ประเทศที่พัฒนาแล้ว และให้แก่ประเทศที่กำลังพัฒนาด้วยในเวลาเดียวกัน

ARTS AND CULTURE PRIZE*Thawan Duchanee**(Thailand : Painting)*

One of the foremost Asian painters, Mr. Thawan Duchanee has pursued his career throughout the world. His paintings are in an original genre, rooted in a unique Buddhist perspective. These paintings depict the insanity, degeneration, violence, eroticism, and death lurking in the heart of modern man. The artist has shocked the world by creating a uniquely Asian artistic expression.

รางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ได้แก่ ทัวัลย์ ดัชนี

(ประเทศไทย สาขา จิตรกรรม)

คุณทัวัลย์ ดัชนี เป็นจิตรกรในระดับแนวหน้าท่านหนึ่งของเอเชีย ผลงานของท่านมีอยู่ทั่วไปในหลายประเทศ ภาพวาดของท่านมีความเป็นเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร และมีรากฐานที่ยังลึกในมุมมองแบบพุทธศาสนา ภาพวาดเหล่านี้ของท่าน แสดงให้เห็นความมีสติสัมปชัญญะ ไม่แบ่งแยกวัย มีความรุนแรง มีความเป็นเอโรติก และความตายที่สะดึงสะเทือนอยู่ในหัวใจของมนุษย์ยุคปัจจุบัน ศิลปินท่านนี้ ได้สร้างความตกตะลึงให้แก่โลกมาแล้ว ด้วยการสร้างสรรค์ วิธีการแสดงออกของศิลปะแบบเอเชียที่ไม่เหมือนใครเลย

ARTS AND CULTURE PRIZE*Marilou Diaz-Abaya**(Philippines: Film)*

Ms. Marilou Diaz-Abaya is in the vanguard of contemporary Philippine filmmakers. She conveys the Asian spirit to the world through works that depict the joy and sadness of common people with great vitality. Her superb films are indictments that harshly examine the reality of the Philippines today, and are filled with warmth and affection for the common people, surviving on their strength.

รางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ได้แก่ มาริลู ดิอาซ-อะบาย่า

(ประเทศฟิลิปปินส์ สาขา ภาพยนตร์)

คุณมาริลู ดิอาซ-อะบาย่า เป็นนักสร้างภาพยนตร์ชาวฟิลิปปินส์ ในระดับหัวแถวของยุคปัจจุบัน เธอได้เปิดเผยวิถียุทธยานแบบเอเชียต่อสายตาชาวโลก ผ่านผลงานภาพยนตร์ของเธอ ที่ให้ทั้งความรู้สึกเบิกบานและเศร้าสร้อย ของมนุษย์ธรรมดาสามัญ อย่างมีชีวิตชีวา ยิ่ง ภาพยนตร์ที่ยอดเยี่ยมของเธอเป็นการฟ้องให้เห็นสภาพความเป็นจริงในฟิลิปปินส์ปัจจุบันอย่างเกรี้ยวกราด และยังบรรจุไว้ด้วยอารมณ์ความรู้สึกอบอุ่น และความรักใคร่ในชาวบ้านธรรมดา ๆ ที่ยืนหยัดเอาชีวิตรอดด้วยการพึ่งพาตนเอง

his prize receipt, the Commemorative Art Exhibition, “Thawan Duchanee - Rumbling Light and Darkness” was held at a gallery of the Fukuoka Asian Art Museum between August 9, 2001 and September 25, 2001. He gave a talk entitled “Thawan Duchanee, Message of the Soul” at the gallery on September 14, 2001, detailing each of his works to the audience. A special open-air artistic performance, “Serenity and Dynamism in Thawan's World” was another program conducted by Mr. Thawan at a bustling plaza and attracted a great deal of attention. He also visited an elementary school where he talked to the pupils and displayed his artworks on September 17, 2001.

At the Conclusion

Not only should cross-cultural activities in the 21st century focus on the conservation of history or tradition but also be it broadened to identify, respect, learn, and incubate new trends of culture emerging from changes. This is the goal that Fukuoka City and its citizens strive to achieve through its activities as a center of cultural exchange in Asia.

The Fukuoka Asian Culture Prizes will continue to be an instrument to embody respect to those who have contributed greatly to science, arts and culture of Asia. Through this award program, Fukuoka City and its citizens look forward to conveying not only to Asia but also to the world how one city in Asia views and values distinctive and diverse Asian cultures.

ใต้หัวข้อว่า “ถวัลย์ ดัชนี - สื่อสารจากวิญญาณ” ที่หอศิลปะดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ศกนี้ ได้บรรยายให้ผู้ฟังได้ทราบรายละเอียดผลงานแต่ละชิ้นของท่าน นอกจากนี้ ยังมีรายการพิเศษอีกหนึ่งรายการ คือการแสดงศิลปะกลางแจ้ง เป็นรายการพิเศษ ภายใต้หัวข้อว่า “ความสง่างามและพลังขับเคลื่อนในโลกของถวัลย์” ซึ่งคุณถวัลย์ เป็นผู้ดำเนินรายการด้วยตนเอง ณ สถานที่ที่เป็นลานกว้างอันคับคั่งจอแจด้วยผู้คน ปรากฏว่าได้รับความสนใจอย่างมาก นอกจากนี้ คุณถวัลย์ยังได้ไปเยี่ยมโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ที่นั่น คุณถวัลย์ได้พูดคุยกับเด็ก ๆ นักเรียน และได้แสดงผลงานภาพวาดให้เด็ก ๆ ชมด้วยในวันที ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔

บทสรุปท้าย

สำหรับกิจกรรมวัฒนธรรมข้ามชาติต่าง ๆ ในศตวรรษที่ ๒๑ นี้ ไม่ใช่เพียงแต่สมควรจะมุ่งเน้นเฉพาะการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ หรือชนบประเพณีเท่านั้น หากแต่ควรที่จะขยายขอบข่ายกว้างออกไป ให้มองเห็นลักษณะเด่นชัด ให้มีการยอมรับนับถือ ตลอดจนมีการเรียนรู้ และพุ่มพักให้เกิดแนวทางใหม่ ๆ ของวัฒนธรรม ที่ปรากฏตัวออกมาจากความเปลี่ยนแปลงต่างๆ สิ่งทีกล่าวมานี้ คือเป้าหมาย ซึ่งเมืองฟูกูโอกะและประชาชนของเมืองนี้พากเพียรพยายามที่จะบรรลุให้ได้ โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ ในฐานะเป็นศูนย์กลางแห่งการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมของทวีปเอเชีย

รางวัลวัฒนธรรมเอเชีย-ฟูกูโอกะ จะยังคงทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเพื่อที่จะมอบความเคารพนับถือแด่บุคคลเหล่านั้นที่ได้อุทิศตนอย่างใหญ่หลวงให้แก่วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมของทวีปเอเชีย โดยอาศัยพิธีการมอบรางวัลนี้ เมืองฟูกูโอกะและประชาชนของเมืองนี้ มีความคาดหวังว่า จะสามารถสื่อสารต่อผู้คนที่กว้างออกไปกว่าทวีปเอเชีย คือต่อโลกโดยรวม ให้ได้ทราบว่า เมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งในทวีปเอเชียนี้ เขามีมุมมอง และเห็นคุณค่าของความแตกต่างอย่างชัดเจนของวัฒนธรรมหลากหลายของเอเชียโดยวิธีอย่างไร.

มูลนิธิญี่ปุ่น กรุงเทพฯ

Japan Cultural Center, Bangkok The Japan Foundation

ที่อยู่ : ชั้น 10 อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ 159 สุขุมวิท 21 (ซอยโศก) กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2260-8560-4 โทรสาร 0-2260-8565

Address : 10th Flr., Sermmitt Tower, 159 Sukhumvit 21 Rd., Bangkok 10110

Tel. 0-2260-8560-4 Fax.0-2260-8565

E-mail : info@jfbkk.or.th

The Japan Foundation, Bangkok's homepage address : <http://www.jfbkk.or.th>

